

ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์

ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์

การศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2552

© 2553

ณัฐกา ชนานุวัฒน์วัฒนา
สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การศึกษาเฉพาะบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินค้าเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์

ผู้วิจัย นางสาวณัฐกา รัตนวิวัฒน์วัฒนา

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร. สหนนท์ ตั้งเบญจศิริกุล)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลักคณา วรศิลป์ชัย)

(ดร.สุภารัตน์ คิษยวรรณะ จันทราวัฒนากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 9 เดือน มกราคม พ.ศ. 2553

ณัฐภา ชานานวัฒน์วัฒนา. ปริญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มกราคม 2553, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ (64 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. สหพันธ์ ตั้งเบญจสิริกุล

บทคัดย่อ

สินเชื่อ เป็นบริการรูปแบบหนึ่งของสถาบันการเงิน ซึ่งสามารถช่วยเพิ่มสภาพคล่อง และตอบสนองผู้ที่ต้องการเงิน สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ จึงเป็นหนึ่งในบริการทางการเงินที่สำคัญ ซึ่งการให้บริการแก่ผู้ที่มีความต้องการซื้อรถยนต์ แต่ไม่มีเงินเพียงพอ หรือไม่ต้องการชำระเป็นเงินสดในคราวเดียว ทั้งนี้การอำนวยสินเชื่อของสถาบันการเงินจะต้องเป็นสินเชื่อที่มีคุณภาพ และไม่ก่อให้เกิดปัญหาหนี้ไม่มีคุณภาพ หรือหนี้เสีย อันเนื่องมาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้งภายใน และภายนอกประเทศ ดังนั้นวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อศึกษาข้อมูล และความสัมพันธ์ที่ใช้สนับสนุนการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ คือ ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ราคาน้ำมันดิบ และยอดขายรถยนต์ ตั้งแต่ไตรมาส 1 ปี 2541 – ไตรมาส 2 ปี 2552 โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Linear Regression) นอกจากนี้ได้ทำการทดสอบ Heteroskedasticity เพื่อหาว่าความแปรปรวนมีความคงที่หรือไม่ และใช้ Unit Root Test เพื่อทดสอบค่าความคาดเคลื่อน (Error) ว่ามีความนิ่งหรือไม่ โดยหาความสัมพันธ์กันในระยะยาว

ผลการศึกษาพบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากเมื่อประชากรมีรายได้มากขึ้น จะส่งผลให้ปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์สูงขึ้น และยอดขายรถยนต์ภายในประเทศ มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ ด้วยเช่นกัน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ ยอดขายรถยนต์ภายในประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้ปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ลดลง สาเหตุอาจมาจากพฤติกรรมการณ์ของผู้บริโภคเปลี่ยนไป สำหรับราคาน้ำมันดิบของโลก ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าน้ำมันเป็นสินค้าที่จำเป็น ถึงแม้ราคาน้ำมันจะสูงขึ้น ก็ไม่มีผลกระทบกับความต้องการของผู้บริโภค อีกทั้งยังไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเฉพาะบุคคล เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์ และคำปรึกษาแนะนำจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายท่าน คือ

1. คุณประยุทธ์ จิตรวัชร โกมล ตำแหน่ง ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่
บริษัท โตโยต้า ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
2. คุณอุษา ทิระคานนท์ ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่าย
บริษัท โตโยต้า ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
3. คุณพุดิบูรณ์ มงคล ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่าย
บริษัท โตโยต้า ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
4. คุณวงศกร ขจรกิจ โกศล ตำแหน่ง หัวหน้างาน
บริษัท โตโยต้า ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทั้งมวลในด้านวิชาการ รวมทั้งขอขอบพระคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ดูแล และเป็นกำลังใจในทุกๆด้าน โดยเฉพาะคุณสถาพร รชตานันทวิช ที่ได้ประสานงานหาที่ปรึกษา และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้พร้อมด้วยเพื่อนปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจ และเพื่อนที่บริษัท โตโยต้า ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ที่ได้ร่วมปรึกษา และช่วยเหลืออย่างดีมาโดยตลอด

การศึกษาเฉพาะบุคคลฉบับนี้ จะไม่อาจสำเร็จลงได้ หากไม่ได้รับการเสนอแนะให้ได้รับความรู้ความเข้าใจ และให้คำปรึกษาแนะนำ แก่ไขข้อบกพร่อง ภายใต้การดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก ดร. สหพันธ์ ตั้งเบญจสิริกุล ที่ได้กรุณาเป็นที่ปรึกษาในการศึกษาเฉพาะบุคคลครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ณัฐกา ธนานุวัฒน์วัฒนา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	3
1.3 ประโยชน์ที่ได้รับ	3
1.4 ขอบเขตการศึกษา	3
1.5 สรุปกรอบแนวคิด	4
1.6 นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับสินเชื่อ	6
2.2 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค	19
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 การศึกษารวบรวมเอกสาร	28
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
3.3 ประเภทของข้อมูลที่ใช้	29
3.4 เครื่องมือในการค้นข้อมูล	30
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31
3.6 สรุปการอภิปรายผล และการให้ข้อเสนอแนะ	31
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติทั่วไป	32
4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	37
5.2 อภิปรายผลการวิเคราะห์	38
5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต	39
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำธุรกิจ	39
บรรณานุกรม	41
ภาคผนวก	43

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สรุปเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์: ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์	2
2	ตารางสรุปการเก็บรวบรวมข้อมูล	29
3	ตารางสรุปเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูล	30
4	สรุปผลการวิเคราะห์ทางสถิติทั่วไป	33
5	ตารางแสดงข้อมูลทางสถิติ	34
6	ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน	35
7	ตารางทดสอบปัญหาเรื่องค่าความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroscedasticity)	37
8	ตารางทดสอบค่าความคลาดเคลื่อน (Error)	37

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดสำหรับการวิจัย	4
2	กระบวนการเกิดสินเชื่อ (Credit Transaction)	7
3	ขั้นตอนสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์	17
4	กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างยอดขายรถยนต์ภายในประเทศ (Sales) และปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ (Loan)	36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ระบบสถาบันการเงินเป็นระบบที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในฐานะที่เป็นแหล่งเงินทุนที่ให้การสนับสนุนความต้องการเงินลงทุนของภาคเศรษฐกิจต่างๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน โดยมีบทบาทเป็นตัวกลางทางการเงินจากผู้ที่มีเงินออมไปยังผู้ที่ต้องการเงินทุนในรูปแบบต่างๆ อาทิเช่น สินเชื่อบุคคล สินเชื่อเพื่อการเช่าซื้อรถยนต์ บัตรเครดิต บัตรเดบิต เป็นต้น โดยระบบสถาบันการเงินที่มั่นคงและมีประสิทธิภาพจะช่วยเกื้อหนุนให้เศรษฐกิจ ขยายตัวได้อย่างยั่งยืนและมีเสถียรภาพ ดังนั้นปัจจัยสำคัญจึงขึ้นอยู่กับ ตัวสถาบันการเงินและการมีปัจจัยแวดล้อมที่เหมาะสม เช่น ข้อมูลความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า ข้อมูลเศรษฐกิจ เป็นต้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551ก)

สินเชื่อ เป็นบริการรูปแบบหนึ่งของสถาบันการเงิน ประเภทของสินเชื่อขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไป การให้สินเชื่อสามารถช่วยเพิ่มสภาพคล่อง และตอบสนองผู้ที่ต้องการเงิน สินเชื่อเพื่อการเช่าซื้อรถยนต์ จึงเป็นหนึ่งในบริการทางการเงินที่สำคัญในปัจจุบัน ซึ่งการให้บริการแก่ผู้ที่มีความต้องการซื้อรถยนต์ แต่ไม่มีเงินเพียงพอ หรือไม่ต้องการชำระเป็นเงินสดในคราวเดียว ผู้ให้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ สามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มบริษัทไฟแนนซ์ที่ยกระดับเป็นธนาคารพาณิชย์ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ กลุ่มลีสซิ่งของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ (Captive Finance) และกลุ่มลีสซิ่งทั่วไป (Independent Leasing) ทั้งนี้สถาบันการเงินต่างๆมีการปรับปรุงและพัฒนาการบริการด้านการให้สินเชื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า โดยดึงจุดแข็งของตัวเอง และออกแคมเปญใหม่ๆ เพื่อดึงดูดใจลูกค้า ทั้งนี้การอำนวยสินเชื่อของสถาบันการเงินจะต้องเป็นสินเชื่อที่มีคุณภาพ เสริมสร้างความมั่นคง และไม่ก่อให้เกิดปัญหาหนี้ไม่มีคุณภาพ หรือหนี้เสีย ซึ่งถือว่าเป็นความเสี่ยง และมีโอกาสที่เกิดความเสียหายต่อสถาบันการเงิน (สมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย, 2551ก)

จากปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ และในภาวะที่การเติบโตทางเศรษฐกิจยังมีความแปรปรวน ความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์จึงมีโอกาสเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ทั้งนี้จากตารางที่ 1 ซึ่งสรุปข้อมูลสถิติเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ ในธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์ จะพบว่า การ

ปล่อยสินเชื่อสำหรับธุรกิจให้เข้าซื้อรถยนต์ในภาวะเศรษฐกิจที่มีความผันผวน ปริมาณสินเชื่อจึงมีความไม่แน่นอน ดังนั้นจึงอาจกระทบต่อรายได้ของธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากการให้สินเชื่อถือเป็นรายได้ที่มีความสำคัญต่อธนาคารพาณิชย์ต่างๆในระบบสถาบันการเงิน (สมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย, 2551ก)

ตารางที่ 1: สรุปเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์: ธุรกิจให้เข้าซื้อรถยนต์

เงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์: ธุรกิจให้เข้าซื้อรถยนต์ ปี 2541 - 2552	
ปี	จำนวนเงิน (ล้านบาท)
2552 (ม.ค - มิ.ย.)	174,594
2551	455,254
2550	288,011
2549	206,100
2548	207,873
2547	177,393
2546	172,234
2545	176,433
2544	177,375
2543	191,586
2542	240,005
2541	286,439
รวม	2,753,297

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2552). เงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จำแนกตามประเภทธุรกิจ. สืบค้นวันที่ 1 ตุลาคม 2552 จาก

<http://www2.bot.or.th/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=28&language=TH>

จากที่กล่าวมาข้างต้น ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ เป็นประเด็นที่น่าศึกษา เพื่อวิเคราะห์ความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคาร

พาณิชย์ ในภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากธนาคารพาณิชย์มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การศึกษาครั้งนี้จึงเป็น โอกาสที่ดีในการขยายขอบเขตองค์ความรู้เกี่ยวกับปริมาณสินเชื่อสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งในด้านวิชาการ และในด้านการประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของธนาคารพาณิชย์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ รวมถึงธุรกิจอื่นๆ ในอนาคต

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ อาจมีอิทธิพลจากหลายปัจจัย ซึ่งงานวิจัยในอดีตได้ทำการศึกษา และสรุปผลการทดสอบไว้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เห็นว่าการวิจัยที่น่าจะมีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์อย่างมีนัยสำคัญ มีอย่างน้อย 3 ปัจจัย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ราคาน้ำมันดิบของโลก และยอดขายรถยนต์ในประเทศไทย โดยปัจจัยเหล่านี้มีอยู่ในคำอธิบายในบทที่ 2

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในข้อมูลที่สำคัญ สำหรับนำไปใช้สนับสนุนการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. สามารถอธิบายปัจจัยซึ่งมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์
2. สามารถใช้ผลการวิเคราะห์เป็นข้อมูลในการเสนอแนะแก่ธนาคารพาณิชย์ ในเรื่องการบริหารสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์
3. สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

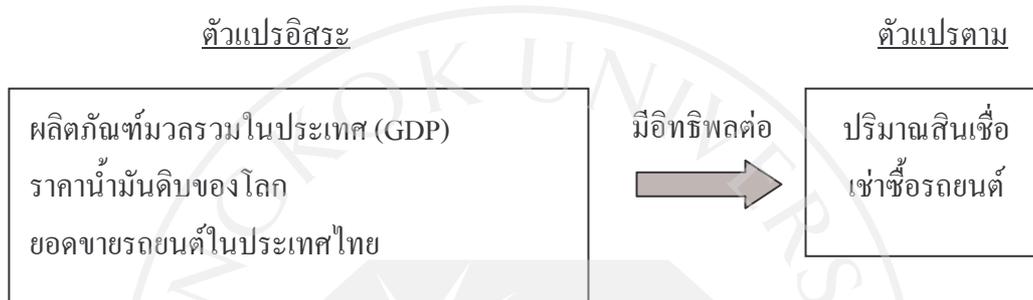
1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ เพื่อให้การศึกษามีขอบเขตชัดเจน และได้รับผลการวิเคราะห์ที่น่าเชื่อถือ จึงกำหนดขอบเขตดังต่อไปนี้

1. จะวัดปริมาณการให้สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ทั้งหมดในประเทศไทย
2. ข้อมูลสถิติต่างๆที่นำมาวิเคราะห์จะอยู่ในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2541 – ไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

1.5 สรุปกรอบแนวคิด

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดสำหรับการวิจัย

จากภาพแสดงกรอบแนวคิดของการศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรตาม คือ ปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ ตัวแปรอิสระ 3 ตัว (ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ราคาน้ำมันดิบของโลก และ ยอดขายรถยนต์ในประเทศไทย) และผู้ศึกษาสรุปสมมติฐานที่จะทดสอบ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์

สมมติฐานที่ 2 ราคาน้ำมันดิบของโลก มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์

สมมติฐานที่ 3 ยอดขายรถยนต์ในประเทศไทย มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์

1.6 นิยามศัพท์

ธุรกิจการให้สินเชื่อเช่าซื้อ หมายถึง การให้บริการทางการเงินแก่ลูกค้าที่ต้องการซื้อรถยนต์ทั้งรถยนต์ใหม่ และรถยนต์มือสอง ไม่ว่าจะเป็นการซื้อเพื่อการ ใช้ส่วนตัว หรือซื้อเพื่อทำการค้า บริษัทให้สินเชื่อจะนำเงินค่ารถไปชำระแก่ผู้ขายเพื่อให้ผู้ขายส่งมอบรถยนต์ให้ลูกค้านำไปใช้ โดยที่ลูกค้า ไม่จำเป็นจะต้องนำเงินค่ารถทั้งจำนวนไปชำระแก่ผู้ขาย แต่ชำระเงินค่า งวดให้บริษัทแทน และเมื่อถึงวันสิ้นสุดสัญญากรรมสิทธิ์ในรถยนต์คัน นั้น ๆ ก็จะถูกโอนให้ลูกค้าโดยทันที

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือ Gross Domestic Product (GDP) หมายถึง มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ถูกผลิตภายในประเทศในช่วงเวลาหนึ่งๆ โดยไม่คำนึงว่าผลผลิตนั้นจะผลิตขึ้นมาด้วยทรัพยากรของชาติใด ซึ่งถูกคิดค้น โดย Simon Kuznets นักเศรษฐศาสตร์ชาว

รัสเซีย ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศนั้นๆ

ธนาคารพาณิชย์ หมายถึง สถาบันการเงินที่ประกอบธุรกิจประเภทรับฝากเงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม หรือเมื่อสิ้นระยะเวลาอันได้กำหนดไว้ และใช้ประโยชน์จากเงินนั้นในทางหนึ่งหรือหลายทาง เช่น การให้กู้ยืม ซื้อขายหรือเก็บเงินตามตั๋วเงิน หรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใด ซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้จะประกอบธุรกิจประเภทอื่นๆ อันเป็นประเพณีของธนาคารพาณิชย์ด้วยก็ได้ สำหรับธนาคารพาณิชย์ คือธนาคารที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์ และหมายความรวมถึงสาขาของธนาคารต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์

เงินเฟ้อ (Inflation) หมายถึงภาวะที่ระดับราคาของสินค้าและบริการโดยทั่วไปมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นการสูงขึ้นของระดับราคาในเกือบทุกหมวดของสินค้าและบริการ ทำให้อำนาจซื้อของเงินที่อยู่ในมือของประชาชนลดลง กล่าวคือ เงินจำนวนเท่าเดิมใช้จับจ่ายซื้อหาสินค้าและบริการได้ในปริมาณที่น้อยลง ส่งผลกระทบต่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนทำให้ยากจนลง

ขอดีขารรถยนต์ หมายถึง ขอดีขารรถยนต์ในประเทศ ประกอบด้วย รถยนต์นั่ง คือ รถเก๋ง หรือรถยนต์ที่ออกแบบสำหรับเพื่อใช้นั่งเป็นปกติวิสัย นั่งได้ไม่เกิน 7 คน และรถยนต์พาณิชย์ คือรถสำหรับการบรรทุกและขนส่งสินค้า

บทที่ 2

ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ในประเทศไทย ผู้ศึกษาได้รวบรวมเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังต่อไปนี้

- ทฤษฎีเกี่ยวกับสินเชื่อ
- ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับสินเชื่อ

สินเชื่อ คือ ความเชื่อถือน และไว้วางใจระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย ในการที่จะให้สินค้าและบริการไปใช้ก่อน โดยมีสัญญากำหนดเงื่อนไข และระยะเวลาการชำระคืนในอนาคต หรืออาจกล่าวได้ว่า สินเชื่อเกิดจากการที่หน่วยเศรษฐกิจต่างๆ ไม่มีความสมดุลในรายได้และรายจ่ายในแต่ละช่วงเวลา จึงเกิดการแลกเปลี่ยนอำนาจสินค้าและบริการกันขึ้น ปัจจัยสำคัญที่กำหนดความแตกต่างของประเภทสินเชื่อประกอบด้วย แหล่งสินเชื่อ การใช้สินเชื่อ ระยะเวลาสินเชื่อ และความเสี่ยงของสินเชื่อ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548)

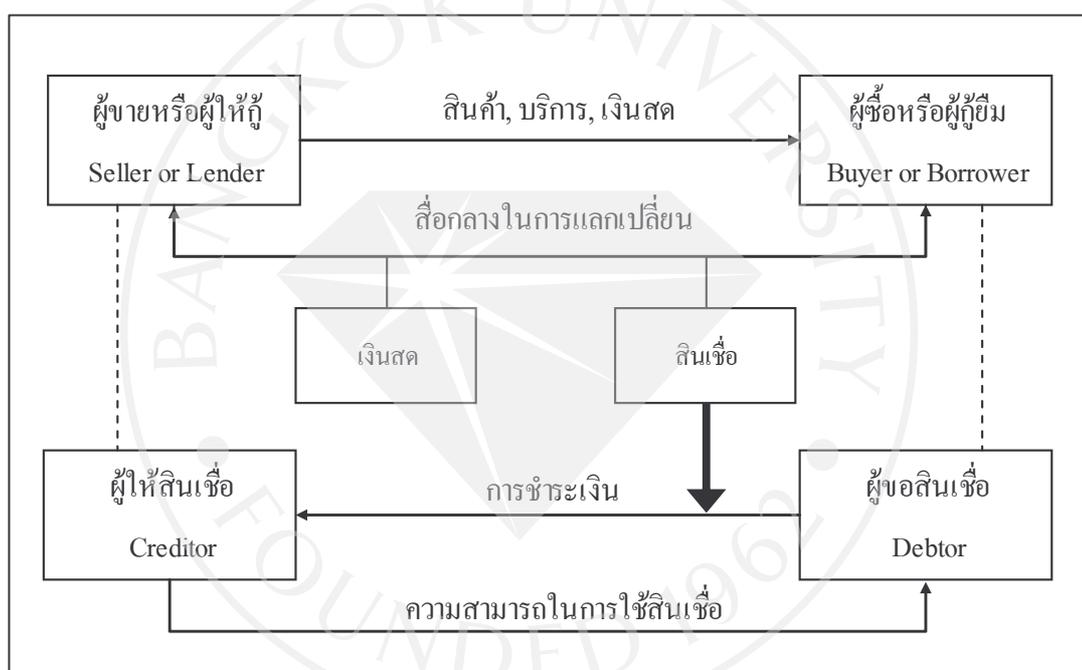
กฤษฎา สังขมณี (2550) ได้อธิบายว่ากระบวนการสินเชื่อ สามารถจำแนกได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเกิดรายการสินเชื่อ (Credit Transaction) คือ เริ่มต้นจากการที่บุคคล 2 ฝ่ายตกลงที่จะทำการแลกเปลี่ยนสินค้า หรือบริการ โดยมีสัญญากำหนดเงื่อนไข และระยะเวลาที่จะชำระเงินคืนในอนาคต

2. สถานะทางสินเชื่อ (Credit Standing) คือ เมื่อมีการตกลงให้สินเชื่อแล้ว สิ่งที่จะต้องพิจารณา และตัดสินใจขั้นต่อมา คือ สถานะทางสินเชื่อของผู้ขอสินเชื่อ ว่าสถานะอยู่ในเกณฑ์ดีมากน้อยเพียงใด เป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือหรือไม่ คุณลักษณะส่วนตัว ผลงาน ชื่อเสียงหรือการดำเนินธุรกิจสามารถสะท้อนความสามารถที่จะชำระหนี้ได้หรือไม่ สถานะทางสินเชื่อจะนำมาเป็นตัวบ่งชี้ถึงการยอมรับที่จะให้วงเงินสินเชื่อ เงื่อนไข และระยะเวลาอย่างน้อยเท่าใด และอย่างไรบ้าง

3. การใช้เครื่องมือประกอบการด้านสินเชื่อ (Credit Instruments) คือ ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการ โดยทำหลักฐานเพื่อแสดงการตกลงเกี่ยวกับวงเงินสินเชื่อ เงื่อนไข และระยะเวลาที่ทั้ง 2 ฝ่ายยอมรับ คือ ผู้ขอ และผู้ให้สินเชื่อ ซึ่งได้แก่ ตราสารหรือสัญญาที่จะเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ เช่น เช็ค ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน เป็นต้น ดังนั้น เครื่องมือประกอบการด้านสินเชื่อจึงหมายถึง หลักฐานแสดงสภาพหนี้ และเงื่อนไขการชำระหนี้ ที่ทำขึ้นเพื่อลดความเสี่ยงในการประกอบการด้านสินเชื่อ

ภาพที่ 2: กระบวนการเกิดสินเชื่อ (Credit Transaction)

ที่มา: กฤษฎา สังขมณี. (2550). การจัดการสินเชื่อ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประเภทของสินเชื่อ

กฤษฎา สังขมณี (2550) ได้แบ่งประเภทของสินเชื่อตามลักษณะต่างๆ ได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. การแบ่งประเภทสินเชื่อตามระยะเวลา

- 1.1 สินเชื่อระยะสั้น คือ สินเชื่อที่มีอายุไม่เกิน 1 ปี เช่น สินเชื่อบัตรเครดิต สินเชื่อการค้า เครื่องมือสินเชื่อประเภทนี้ เช่น ตั๋วเงินคลัง (Treasury Bills) และตราสารพาณิชย์ (Commercial Papers) เป็นต้น
 - 1.2 สินเชื่อระยะกลาง คือ สินเชื่อที่มีอายุระหว่าง 1-5 ปี เช่น การผ่อนส่งการซื้อสินค้าคงทน เป็นต้น
 - 1.3 สินเชื่อระยะยาว คือ สินเชื่อที่มีอายุตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยทั่วไปเป็นการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ ใช้เงินจำนวนมาก หรือเป็นการบริโภคสินค้าคงทนที่มีมูลค่าสูงมากเช่น บ้านและที่ดิน เป็นต้น
2. การแบ่งประเภทของสินเชื่อตามวัตถุประสงค์
 - 2.1 สินเชื่อเพื่อการบริโภค หมายถึง สินเชื่อที่ให้กับบุคคล เพื่อประโยชน์ในการนำมาบริโภค สินเชื่อประเภทนี้อาจเกิดขึ้นในหลายรูปแบบเช่น การเปิดบัญชีไว้กับร้านอาหาร เมื่อถึงสิ้นเดือนจึงชำระครั้งเดียว การผ่อนส่งจากการซื้อสินค้า โดยเฉพาะสินค้าคงทน เช่น ตู้เย็น โทรทัศน์ รถยนต์ เป็นต้น นอกจากนี้สินเชื่อจากบัตรเครดิตก็เป็นสินเชื่อเพื่อการบริโภคเช่นกัน
 - 2.2 สินเชื่อเพื่อการลงทุน อาจเป็นสินเชื่อเพื่อการจัดหาปัจจัยการผลิตหรือสินทรัพย์ถาวรต่าง ๆ เพื่อใช้ในการดำเนินการผลิตไม่ว่าจะเป็นในด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริการ สินเชื่อประเภทนี้มักเป็นสินเชื่อระยะยาวอาจอยู่ในรูปของการออกหุ้นกู้ หรือสินเชื่อจากสถาบันการเงิน
 - 2.3 สินเชื่อเพื่อการพาณิชย์หรือสินเชื่อการค้า โดยทั่วไปเป็นสินเชื่อเพื่อการซื้อขายสินค้าประเภทวัตถุดิบ หรือการซื้อสินค้ามาจำหน่ายต่อ เป็นการรับสินค้ามาก่อนแล้วค่อยชำระค่าสินค้าภายหลังโดยทั่วไปจะเป็นสินเชื่อระยะสั้น เช่น 30-60 วัน เป็นสินเชื่อที่ช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้แก่การทำธุรกิจ ทั้งนี้รวมไปถึงการออก Letter of Credit เพื่อใช้เป็นเครื่องป้องกันความเสี่ยงในการชำระค่าสินค้าจากการซื้อขายระหว่างประเทศด้วย
 3. การแบ่งประเภทสินเชื่อตามผู้ขอรับสินเชื่อ
 - 3.1 สินเชื่อสำหรับบุคคล มักเป็นสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค เช่น สินเชื่อบัตรเครดิต
 - 3.2 สินเชื่อสำหรับธุรกิจ เป็นสินเชื่อสำหรับกิจการห้างร้านไม่ว่าจะนำไปใช้เพื่อลงทุนเพื่อการผลิตหรือเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน

- 3.3 สินเชื่อสำหรับรัฐบาล ในยามที่รัฐบาลมีรายได้ไม่เพียงพอแก่รายจ่ายหน่วยงาน ภาครัฐจึงมีความจำเป็นต้องกู้เงินซึ่งอาจอยู่ในรูปของตั๋วเงินคลัง พันธบัตร รัฐบาลวิสาหกิจ และพันธบัตรรัฐบาลรูปแบบต่าง ๆ เช่น พันธบัตรเพื่อชดเชยการขาด ดุลงบประมาณ และพันธบัตรออมทรัพย์ เป็นต้น
4. การแบ่งประเภทสินเชื่อตามผู้ให้สินเชื่อ
- 4.1 บุคคลเป็นผู้ให้ เช่น การให้กู้ยืมในหมู่คนรู้จัก ญาติพี่น้อง หรือการปล่อยกู้ นอก ระบบ เป็นต้น
- 4.2 สถาบันการเงินเป็นผู้ให้ ซึ่งสถาบันการเงินก็มีหลายประเภทและอาจตั้งขึ้นเพื่อ วัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ดังนั้น เงื่อนไขและประเภทของวัตถุประสงค์ของการ ให้สินเชื่อก็อาจแตกต่างกันไป สถาบันการเงินเหล่านี้ยกตัวอย่างเช่น ธนาคาร พาณิชยกรรม ธนาคารเพื่อการนำเข้าและส่งออก ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคาร อิสลามและสหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น
- 4.3 หน่วยงานอื่น ๆ เป็นผู้ให้ เช่น มูลนิธิ องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร หน่วยงานการกุศล และกองทุนต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เป็นต้น
5. การแบ่งประเภทสินเชื่อตามหลักประกัน
- 5.1 สินเชื่อที่ไม่มีหลักประกัน สินเชื่อประเภทนี้อาศัยความน่าเชื่อถือ เพียงตรง และ ความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้เป็นเครื่องพิจารณาการให้สินเชื่อ สินเชื่อ ประเภทนี้จึงมีความเสี่ยงสูงเพราะ ไม่มีหลักประกันให้แก่ผู้ให้กู้ในกรณีที่เกิดการ ผิดสัญญาขึ้น
- 5.2 สินเชื่อที่มีหลักประกัน สินเชื่อประเภทนี้มีความเสี่ยงต่ำกว่าเนื่องจากผู้กู้มี หลักประกันแก่ผู้ให้กู้เพื่อชดใช้ความเสียหายหากเกิดการผิดสัญญาขึ้น โดย หลักประกันดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของอสังหาริมทรัพย์ เช่น การจำนองที่ดิน สังหาริมทรัพย์ เช่น พันธบัตร ทองคำ หรืออยู่ในรูปของการค้ำประกันจากบุคคล หรือสถาบันการเงิน (อ่าวัด) ก็ได้

สุณี ศักรนันท์ (2522) ได้ให้ข้อเสนอว่า การกำหนดนโยบายการให้สินเชื่อ ควรมี ส่วนประกอบ ดังต่อไปนี้

1. อำนาจการอนุมัติ

การอนุมัติสินเชื่อเป็นเรื่องที่สำคัญในการกำหนดนโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ บริหารงานของสถาบันการเงินในปัจจุบันที่ขยายตัวในด้านการให้สินเชื่อมาก ถ้าหากไม่กำหนด

อำนาจการอนุมัติให้ชัดเจนว่าควรกระจายอำนาจอนุมัติหรือไม่ จะทำให้งานล่าช้า และขาดการรับผิดชอบ แต่ในการจะกระจายอำนาจอนุมัติหรือไม่ นั้น จะต้องคำนึงถึง

- ประสบการณ์ของผู้บริหารสินเชื่อ
- ขนาดของเงินกู้
- ความมั่นคงของผู้กู้
- การเฉลี่ยความเสี่ยงภัยของการบริหารเงินกู้
- การควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ
- ลักษณะต่าง ๆ ของการกู้ยืม

การอนุมัติอาจจะเป็นในรูปการกระจายอำนาจหรือการรวมอำนาจก็แล้วแต่สถานการณ์แต่แต่ละธุรกิจ แต่ที่สำคัญ การอนุมัตินี้จะต้องมีหลักเพื่อให้ทุก ๆ คนในแผนกต่าง ๆ ได้เข้าใจและดำเนินงานอย่างถูกต้องตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้

2. การกำหนดพิธีการสินเชื่อ

ธุรกิจจำเป็นจะต้องเห็นความสำคัญในด้านเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ในเรื่องสินเชื่อ เช่น การวิเคราะห์อย่างรอบคอบก่อนอนุมัติเงินกู้ ถ้าหากเอกสารต่าง ๆ หมดสภาพที่จะใช้งานได้ เงินกู้ก็จะหมดความหมาย ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นบ่อยก็คือ ธุรกิจไม่เรียกงบการเงินล่าสุดจากผู้กู้ งบการเงินจะต้องถูกพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อติดตามผลงานของผู้กู้ เอกสารต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นในการติดตามและประเมินคุณภาพของลูกหนี้

3. การวางเงื่อนไขและการจัดอันดับคุณภาพลูกหนี้ และการกำหนดวงเงิน

ในการที่จะควบคุมสินเชื่อ ธนาคารหรือสถาบันการเงินหลายแห่งมักดูจำนวนเงินที่ให้ธุรกิจกู้ยืม ซึ่งอาจจะไม่เหมาะสมเมื่อธุรกิจมีขนาดใหญ่ขึ้น ยิ่งกว่านั้นการขยายตัวออกไปให้ลูกค้าขนาดปานกลางและขนาดเล็กให้กู้ได้มากขึ้น จำเป็นจะต้องประเมินคุณภาพของลูกค้ำเป็นหลักสำคัญ เพราะเหตุว่าลูกค้าที่มีขนาดปานกลางและขนาดเล็กต้องการพึ่งเงินกู้มากกว่า แต่อาจจะไม่มีความมั่นคงทางการเงินและเกิดความเสี่ยงภัยแก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินได้ ลูกค้าระดับปานกลางและขนาดเล็กจะมีจำนวนมากมักจะเป็นผู้ทำให้เกิดความผันแปรในระดับสินเชื่อมากกว่า ดังนั้นในการกำหนดนโยบายจึงต้องจัดลำดับความเสี่ยงภัยของลูกหนี้ และกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงภัยให้มากที่สุด

4. การกำหนดนโยบายการติดตามหนี้

ในการปล่อยสินเชื่อเป็นจำนวนมากๆ สถาบันการเงินจึงมีโอกาสเกิด ลูกหนี้ที่ไม่สามารถชำระเงินตามกฎเกณฑ์กำหนดไว้ หรือบางครั้งชำระได้ในตอนแรก แต่ในตอนหลังไม่สามารถชำระได้ หน้าที่ของการเก็บชำระหนี้ยังคงอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายสินเชื่อ สำหรับในต่างประเทศ

บางแห่งอาจจะผลักระการติดตามหนี้ไปให้ผู้ชำนาญงานที่มีความสามารถติดตามหนี้และแก้ไขหนี้ที่มีปัญหาได้ สำหรับในประเทศไทย ส่วนใหญ่เมื่อเกิดหนี้ที่มีปัญหาจะอาศัยนิติกรของสถาบันการเงินนั้นหรืออาจจะต้องจ้างนิติกรพิเศษมารับหน้าที่แทน

5. กำหนดประเภทของสินเชื่อที่ควรให้และไม่ควรให้

ในการอนุมัติสินเชื่อจำเป็นจะต้องมีการกระจายการให้สินเชื่อออกไปหลายๆ ประเภท เพื่อให้สามารถก่อให้เกิดผลต่อการพัฒนาการเศรษฐกิจในทุกด้าน แต่ในขณะเดียวกันถ้าหากกำหนดการให้สินเชื่อมุ่งหนักไปที่ประเภทใดประเภทหนึ่ง จะมีผลทำให้เกิดการเสี่ยงภัยได้มาก ส่วนประกอบของเงินกู้ที่ไม่เหมาะสม จะทำให้เกิดการเสี่ยงภัยได้มาก

6. การกำหนดอัตราดอกเบี้ย

อัตราดอกเบี้ยที่เรียกเก็บจากลูกหนี้นั้นเป็นรายรับที่ได้จากการให้กู้ยืมไป ดังนั้นเงินดอกเบี้ยจึงเสมือนหนึ่งเป็นราคาที่จะคิดกับลูกค้าแต่ละราย ตามที่กล่าวมาแล้วคุณภาพของลูกหนี้ไม่เท่ากัน การคิดดอกเบี้ยก็ควรจะต้องต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความเสี่ยงภัย นอกจากนั้นประเภทต่าง ๆ ของการให้สินเชื่อ การคิดดอกเบี้ยก็ต่างกันไป เช่นการกู้ยืมระยะยาว และมีการผ่อนชำระทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยก็จะมีตารางการคิดอัตราดอกเบี้ยที่แน่นอนไว้ เป็นต้น

7. การกำหนดหลักประกัน

ชนิดของหลักประกันมีหลายประเภท จำเป็นจะต้องกำหนดให้ชัดเจน เพื่อผู้ปฏิบัติงานจะได้พิจารณาได้ง่ายขึ้น สำหรับหลักประกันซึ่งนิยมใช้กันอยู่ก็ได้แก่ อสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน อาคาร เครื่องจักร รถยนต์ เป็นต้น นอกจากนั้นก็ใช้สินค้า และลูกหนี้ เป็นหลักประกันสำหรับการกู้เงินระยะสั้นได้ ในปัจจุบัน ในต่างประเทศนิยมพิจารณาโครงการเป็นหลักใหญ่ ชนิดของหลักประกันจะลดความสำคัญลงมา จะอาศัยความสามารถและคุณภาพของผู้กู้เป็นหลัก และอาจจะมีบุคคลที่มีชื่อเสียงค้ำประกันได้

8. การกำหนดระบบงานการให้สินเชื่อ

ต้องกำหนดรายงานและอำนาจหน้าที่ของแต่ละกลุ่มให้ชัดเจน เพื่อให้ดูแลลูกค้าในจำนวนที่เหมาะสมและเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว มีการติดตามการให้สินเชื่อของลูกค้าให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ รวมไปถึงถึงแนวทางการปรับปรุงประวัติและแฟ้มของลูกค้าให้ทันสมัย เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาต่อ ๆ ไป ให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

9. การกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาลูกหนี้ที่อ่อนแอและมีปัญหา

ลูกหนี้ที่มีปัญหาทางการเงินต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันการเงิน เพื่อประคับประคองให้ดำเนินงานไปได้ตามแผนที่วางไว้ เพื่อความเจริญเติบโตในอนาคต ยังไม่ใช้ลูกหนี้ที่มีปัญหาที่เดียว แต่ต้องการความเอาใจใส่จากธนาคารเพื่อให้ดำเนินงานต่อไปได้ คำแนะนำ

มีความสำคัญต่อธุรกิจมาก ธนาคารจึงควรจะได้กำหนดนโยบายการให้ความช่วยเหลือในรูปแบบคำแนะนำให้มากขึ้น สำหรับหนี้ที่มีปัญหาอาจจะต้องหาทางปรับปรุงเพื่อให้เกิดรายได้ขึ้น หรือ ประenomหนี้ เป็นต้น

ธนาคารหรือสถาบันการเงินอาจจะกำหนดนโยบายพิเศษในการผ่อนปรนหนี้สำหรับหนี้ที่มีปัญหา เพราะเหตุว่า การผ่อนปรนหนี้ถ้าหากทำให้ลูกหนี้สามารถฟื้นตัวได้ก็จะเป็นประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย แต่อย่างไรก็ดี ในเรื่องการกำหนดนโยบายของธุรกิจการเงินไม่เคยหยุดอยู่กับที่ จะต้องเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสภาพของตลาดและความสามารถของการบริหารและรวมกับประสบการณ์ของธุรกิจการเงินนั้น ๆ ด้วย

สุณี ศักนันท์ (2522) ได้อธิบายอีกว่าการพิจารณา นโยบายการให้สินเชื่อ ควรประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัว คือ

1. Credit Limit หมายถึง การกำหนดวงเงินให้กู้ยืมหรือให้เป็นหนี้ได้โดยผู้ให้กู้กำหนดจำนวนสูงสุดของสินเชื่อกับลูกค้าแต่ละราย โดยปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนด Credit Limit ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ประเภทของธุรกิจ เงื่อนไขการชำระเงิน นโยบายการขายสินค้า คู่แข่งขัน เป็นต้น ซึ่งวิธีการกำหนด Credit Limit ประกอบด้วย

- กำหนดตามความต้องการสินค้า (Basis of Requirement or Sales Approach) เป็นการพิจารณาตามความต้องการสินค้าของลูกค้า
- กำหนดตามความสามารถในการชำระหนี้ (Debt-Payment Powers or Financial Approach)
- กำหนดวงเงินสินเชื่อโดยปราศจากกฎเกณฑ์ (Arbitrary Methods) อาจแบ่งย่อยเป็น 2 วิธี คือ การใช้วงเงินสินเชื่อที่ผู้ให้กู้อื่นๆ เคยกำหนดให้ หรือ การกำหนดวงเงินสินเชื่อจำนวนหนึ่งในระยะเวลาทดสอบช่วงหนึ่ง Trial & Error
- การกำหนดจากเงินกองทุน (Net Worth) ลักษณะของการกำหนดวิธีนี้มาจากรากฐานของการพิจารณาส่วนทรัพย์สินและเงินทุนของลูกหนี้นั่นเอง

2. Credit Term หมายถึงระยะเวลาในการชำระเงิน แบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลักๆ คือ

- ระยะเวลาการให้สินเชื่อ (Credit Period) หมายถึง ระยะเวลาที่ให้สินเชื่อ ซึ่งการกำหนดระยะเวลาจะแตกต่างกันไปตามอุตสาหกรรม
- ส่วนลดเงินสด (Cash Discount) เหตุผลที่ให้ส่วนลดเงินสดคือ เพื่อเร่งรัดการเก็บหนี้ เช่น กำหนดระยะเวลาการชำระเงิน 30 วัน แต่ถ้าลูกค้าชำระเงินภายใน 10 วัน จะได้ส่วนลด 2%

3. Credit Standard หมายถึง ความแข็งแกร่งและความน่าเชื่อถือทางสินเชื่อของลูกค้าว่ามีเพียงพอต่อการให้สินเชื่อหรือไม่ หากลูกค้ามีคุณสมบัติไม่เพียงพอ ลูกค้ายังสามารถซื้อสินค้าได้ แต่อาจมีข้อจำกัดที่เข้มงวดมากขึ้น

4. Collection Policy หมายถึง นโยบายในการเก็บหนี้ บริษัทส่วนใหญ่จะมีขั้นตอนการเรียกเก็บหนี้ดังนี้

- การส่งจดหมายแจ้งให้ทราบสถานะการชำระหนี้ที่เลยกำหนด
- แจ้งทางโทรศัพท์เพื่อให้ลูกค้ามาชำระหนี้
- การจ้างตัวแทนในการเก็บชำระหนี้
- การดำเนินคดีทางกฎหมาย

บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (2549) ได้อธิบายว่าการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ สถาบันการเงินใช้หลัก 6 Cs เพื่อประเมินเครดิตของผู้ขอสินเชื่อ ดังนี้

1. Character หรือ Credit Reputation คือ คุณลักษณะหรือวินัยในการใช้และการชำระสินเชื่อในอดีต ซึ่งบอกถึงการรักษาสัญญาในการใช้สินเชื่อ พฤติกรรมการชำระหนี้ และการจัดการกับสินเชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่มีปัญหาสะกดทางการเงิน ซึ่งคุณลักษณะในปัจจุบันนี้จะได้มาจากรายงานของเครดิตบูโร

2. Capacity คือ ความสามารถในการจ่ายชำระหนี้คืน เป็นต้นว่า ผู้ขอสินเชื่อมีงานการที่มั่นคงหรือไม่และมีอายุการทำงานมานานเท่าไรในบริษัทที่ทำอยู่ในปัจจุบัน รายได้เพียงพอต่อหนี้สินที่มีอยู่หรือไม่ ความสามารถของผู้ขอสินเชื่อที่จะสามารถชำระหนี้ได้ในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งปัจจัยในข้อนี้แสดงถึงความมั่นคงของรายได้ที่จะนำมาชำระหนี้ในอนาคต

3. Capital คือ เงินทุน หรือสินทรัพย์ หรือเงินฝากของผู้ขอสินเชื่อ สถาบันการเงินจะพิจารณาเฉพาะเงินทุนหรือสินทรัพย์ของผู้ขอสินเชื่อในขณะที่พิจารณาสินเชื่อนั้นๆ แม้ว่าเงินทุนหรือสินทรัพย์หรือเงินฝากจะไม่ใช่แหล่งของเงินที่สถาบันการเงินคาดหวังว่าจะได้รับการชำระจากแหล่งเงินเหล่านี้ แต่แหล่งเงินทุนนี้จะเป็แหล่งเงินสำรองสำหรับการชำระหนี้ของผู้กู้ในกรณีที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับรายได้ของผู้กู้ขึ้น

4. Conditions คือ ปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขอื่นที่มีผลกระทบต่อรายได้ เช่น เศรษฐกิจ อาชีพ หรือเงื่อนไขในการกู้ ตัวอย่างเช่น ในสภาวะของเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นจะทำให้รายได้สุทธิลดลง ซึ่งจะมีผลต่อความสามารถในการชำระ ซึ่งสถาบันการเงินก็จะต้องคำนึงถึงสิ่งนี้ในการพิจารณาสินเชื่อ อาชีพบางอาชีพมีความมั่นคงในรายได้ และการงาน เช่น การรับราชการ การกู้ร่วมก็เป็นเงื่อนไขหนึ่งในการพิจารณาสินเชื่อเช่นกัน

5. Collateral คือ หลักประกันที่เป็นทรัพย์สินซึ่งผู้กู้จะนำมาจำนำ หรือจำนองเพื่อให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจและลดความเสี่ยงหากผู้ขอสินเชื่อไม่ชำระหนี้ตามกำหนด

6. Common Sense คือ ปัจจัยที่สถาบันการเงินใช้ในการพิจารณาสินเชื่อว่า ผู้ขอสินเชื่อจะใช้นโยบายอย่างสมเหตุสมผลและจะไม่เป็นการก่อร่างสร้างหนี้เกินตัว หรือ ไม่มีเหตุผลที่จะต้องมีการเพิ่มสินเชื่อที่ขอเพิ่ม

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2551ข) ได้อธิบายว่า ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk) หมายถึง โอกาสหรือความน่าจะเป็นที่ลูกหนี้หรือคู่สัญญา (Counterparty) ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงหรือภาระผูกพัน ที่ระบุไว้ในสัญญา เช่น กรณีที่ไม่ได้รับชำระหนี้คืน หรือได้เพียงบางส่วน ธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านเครดิตครอบคลุมถึงเงินให้สินเชื่อทุกประเภท การลงทุน และการก่อภาระผูกพันต่าง ๆ เช่น การค้ำประกัน การอวัล การรับรอง ตลอดจนสัญญาอนุพันธ์ทางการเงิน เป็นต้น ผลกระทบต่อความมั่นคงของสถาบันการเงินและระบบสถาบันการเงินหากลูกหนี้หรือคู่สัญญา ไม่สามารถชำระหนี้หรือส่งมอบสินทรัพย์ได้ตามจำนวนเงินและเวลาที่กำหนด อาจส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของสถาบันการเงิน

การบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตโดยธนาคารพาณิชย์ คณะกรรมการของธนาคารพาณิชย์ ควรกำหนดนโยบายรวมถึงแผนกลยุทธ์และกระบวนการติดตามดูแลความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างสม่ำเสมอ โดยผู้บริหารระดับสูงควรดูแล เผยแพร่ข้อมูลและติดตามให้เจ้าหน้าที่ของธนาคารพาณิชย์มีการปฏิบัติตามนโยบายที่กำหนดดังกล่าวอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นมีผลกระทบต่อฐานะการเงินของธนาคารพาณิชย์น้อยที่สุด

ความเสี่ยงด้านเครดิตจะมีขนาดความรุนแรงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับคุณภาพของเงินให้สินเชื่อ และเงินลงทุนซึ่งขึ้นอยู่กับกระบวนการวิเคราะห์สินเชื่อและบริหารลูกหนี้และเงินลงทุน การควบคุมภายใน ตลอดจนขนาด ลักษณะ และความซับซ้อนในการทำธุรกรรมของธนาคารพาณิชย์ความกระจุกตัวและการกระจายความเสี่ยงในภาพรวมของธนาคารพาณิชย์นั้น ๆ ดังนั้น นโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตจึงควรครอบคลุมถึง

1. กระบวนการพิจารณาการให้สินเชื่อ เช่น มีการวิเคราะห์ความสามารถชำระหนี้ โอกาสที่ลูกหนี้จะผิดนัด (Probability of Default) และผลขาดทุนที่คาดว่าจะเกิด ถ้าลูกหนี้ผิดนัด (Loss Given Default) ซึ่งควรจะไปสู่การกำหนดวงเงินให้กู้ ดอกเบี้ย และการจัดสรรเงินกองทุนมารองรับ การสอบทานเงินให้สินเชื่อ
2. กระบวนการวิเคราะห์ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน ซึ่งรวมถึงการทำธุรกรรมตราสารอนุพันธ์
3. การจัดชั้นและการกันสำรองสำหรับธุรกรรมของธนาคารพาณิชย์ สำหรับรายการในงบดุลและรายการนอกงบดุล

4. การกระจายความเสี่ยงในการให้สินเชื่อ ลงทุน หรือก่อภาระผูกพันมิให้กระจุกตัวทั้งในระดับรายลูกหนี้ กลุ่มลูกหนี้ ภาคธุรกิจ หรือภาคอุตสาหกรรม

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2551ค) ได้อธิบายอีกว่า คุณภาพสินเชื่อในระดับรายลูกหนี้ กลุ่มลูกหนี้ ภาคธุรกิจ หรือภาคอุตสาหกรรม เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของธนาคารพาณิชย์ ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของรายได้หลักและอาจมีผลกระทบต่อผลดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์มากที่สุด ดังนั้น เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์มีการพิจารณาอนุมัติสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพและบรรเทาปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือมีหนี้เสียในปริมาณที่ลดลง ธนาคารแห่งประเทศไทย จึงกำหนดแนวนโยบายเกี่ยวกับคุณภาพสินเชื่อ ตั้งแต่ขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ ตลอดจนถึงการประเมินและการติดตามสินเชื่อประเภทต่าง ๆ สรุปสาระสำคัญดังนี้

1. การกำหนดนโยบายการให้สินเชื่อและเอกสารประกอบการพิจารณาสินเชื่อ

ธนาคารพาณิชย์ต้องมีการกำหนดนโยบาย ระเบียบ หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน และต้องมีการทบทวนนโยบายดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ โดยควรครอบคลุมถึง การมอบหมายอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของธนาคารพาณิชย์ให้ชัดเจน รวมถึงกระบวนการในการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต ซึ่งนโยบายดังกล่าวข้างต้นต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการของธนาคารพาณิชย์ นอกจากนี้ธนาคารพาณิชย์ควรกำหนดหลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาการให้สินเชื่อ เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถตัดสินใจอนุมัติสินเชื่อและประเมินความเสี่ยงได้อย่างต่อเนื่อง

2. การจัดชั้นลูกหนี้และการกันเงินสำรองเพื่อรองรับความเสียหาย

ธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต้องมีการจัดชั้นลูกหนี้เป็น 6 ประเภท โดยพิจารณาปัจจัย เชิงปริมาณ (พิจารณาจากระยะเวลาการค้างชำระเงินต้น หรือดอกเบี้ย) และเชิงคุณภาพ (พิจารณาจากปัจจัยที่แสดงว่าลูกหนี้ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้) เพื่อช่วยให้ธนาคารพาณิชย์มีระบบการควบคุมภายในที่จะติดตามดูแลลูกหนี้อย่างใกล้ชิด และกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์กันเงินสำรองเพื่อรองรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นสำหรับลูกหนี้ที่จัดชั้นในแต่ละประเภท

สมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย (2551ข) ได้อธิบายว่าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ เป็นการให้บริการสินเชื่อที่ ประกอบด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้อง 3 ฝ่าย ได้แก่ ผู้เช่าซื้อหรือลูกค้า ผู้จัดจำหน่ายรถยนต์ และผู้ให้บริการสินเชื่อเช่าซื้อ โดยจะเริ่มจากผู้เช่าซื้อแสดงความจำนงในการใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อต่อผู้ให้บริการสินเชื่อเช่าซื้อ ผู้ให้บริการสินเชื่อจะดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เช่าซื้อเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อต่อไป ในกรณีที่ผู้เช่าซื้อได้รับการอนุมัติ ผู้เช่าซื้อจะทำสัญญาเช่าซื้อกับผู้ให้บริการสินเชื่อ โดยในสัญญาเช่าซื้อจะกำหนดจำนวนเงินดาวน์และค่างวด รวมถึงวิธีการผ่อนชำระตามที่กำหนดไว้ในสัญญา โดยภายหลังจากทำสัญญาเช่าซื้อเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้

ให้บริการสินเชื่อจะดำเนินการชำระเงินค่ารถยนต์ให้แก่ผู้จัดจำหน่ายรถยนต์ เพื่อให้ผู้จัดจำหน่ายรถยนต์โอนกรรมสิทธิ์ในรถยนต์ให้แก่ผู้ให้บริการสินเชื่อ ผู้เช่าซื้อสามารถใช้ประโยชน์จากรถยนต์นั้นตลอดระยะเวลาของสัญญาเช่าซื้อ โดยผู้เช่าซื้อเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้านภาษีประจำปี ค่าประกันภัย รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ กรรมสิทธิ์ของรถยนต์นั้นจะถูกโอนเป็นของผู้เช่าซื้อเมื่อผู้เช่าซื้อได้ชำระเงินค่างวดให้แก่ผู้ให้บริการสินเชื่อเช่าซื้อครบถ้วนตามสัญญา

กฤษฎา สังขมณี (2550) ได้สรุปองค์ประกอบพื้นฐานของสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ไว้ดังนี้

1. เงินดาวน์ (Down Payment) คือจำนวนเงินสดที่ผู้กู้ต้องสมทบในวันแรกของการกู้ยืมซึ่งมักถูกกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของราคา รถที่ต้องการซื้อ เช่น รถราคา 1,000,000 บาท ผู้กู้ต้องดาวน์ 20% หมายความว่า ผู้กู้ต้องชำระเงินเอง 200,000 บาท โดยผู้ให้กู้จะให้กู้ในส่วนที่เหลือเท่ากับ 800,000 บาท

2. เงินต้น (Principal) คือ ยอดเงินเริ่มแรกที่คุณผู้ตัดสินใจจะกู้ยืมเงิน (ซึ่งหักยอดเงินดาวน์แล้ว) เงินต้นเป็นจุดเริ่มของการนำไปสู่การคิดดอกเบี้ยซึ่งจะกลายเป็นยอดที่เพิ่มขึ้นในบัญชีลูกหนี้

3. ระยะเวลากู้ยืม (Term/Tenure) คือจำนวนปีการผ่อนชำระ โดยทั่วไปจะถูกแบ่งออกเป็นงวดหรือจำนวนเดือนอีกครั้งหนึ่ง เช่น 60 งวดเท่ากับ 5 ปี

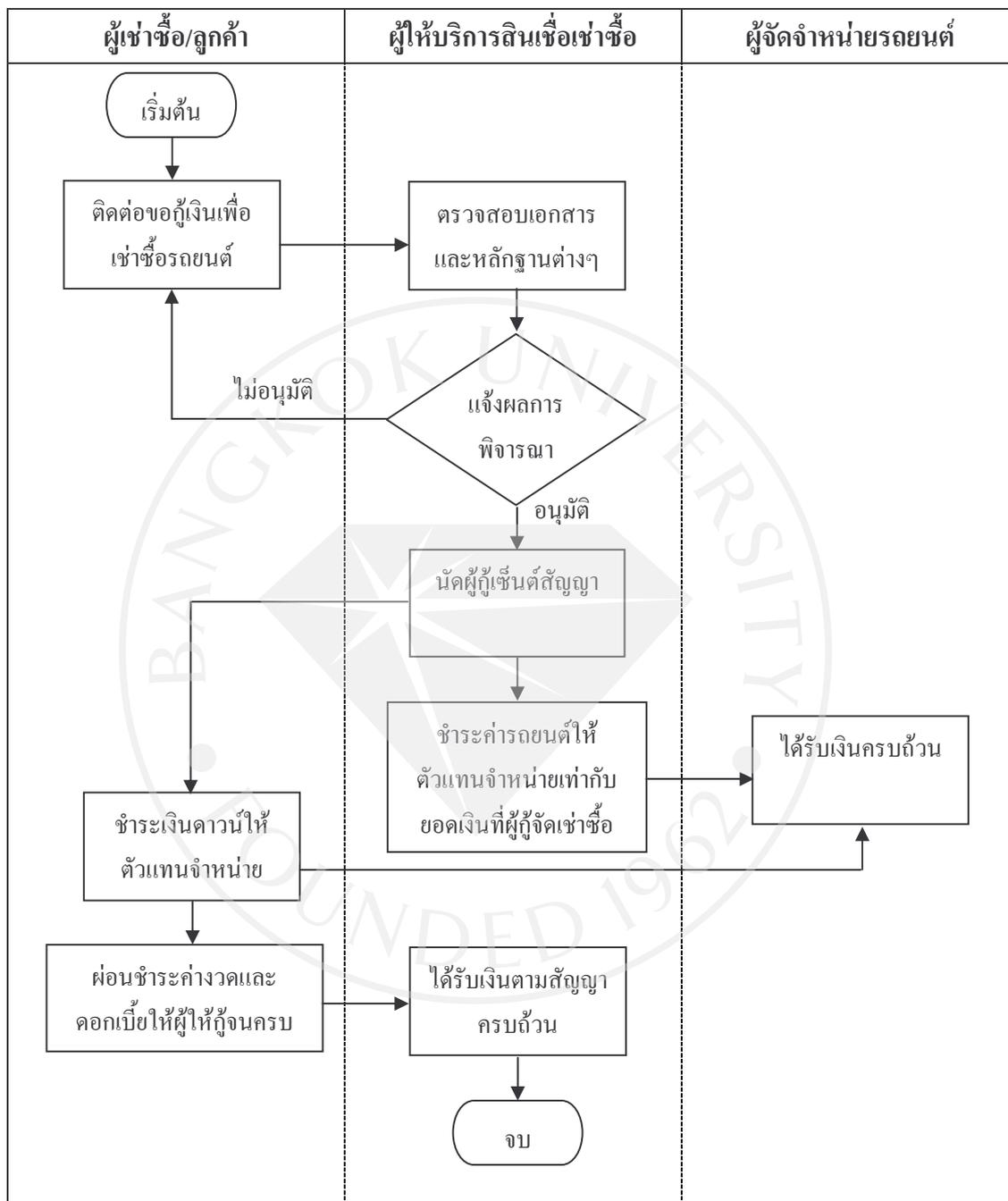
4. ดอกเบี้ย (Interest) คือค่าใช้จ่ายในการกู้ยืมที่คุณผู้ต้องชำระแก่ผู้ให้กู้ อัตราดอกเบี้ยมักถูกนำเสนอใน 2 รูปแบบคือ

4.1 การคิดอัตราดอกเบี้ยแบบคงที่ (Flat Rate) คือ ผู้กู้จะต้องเสียดอกเบี้ยคงที่ตลอดระยะเวลาที่ต้องผ่อนชำระ ซึ่งสามารถคำนวณโดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่จะผ่อนไปคำนวณหายอดหนี้ทั้งหมด (Total Outstanding) แล้วหารด้วยจำนวนงวดที่จะผ่อนก็จะได้เป็นยอดเงินผ่อนแต่ละงวด เช่น เงินกู้ 1,000,000 บาทดอกเบี้ย 10% ระยะเวลา 5 ปี ผู้กู้จะมีดอกเบี้ยทั้งหมด เท่ากับ 500,000 บาท หรือ $1,000,000 * 10\% * 5$ และ ค่างวดต่อเดือน เท่ากับ 25,000 บาท หรือ $(1,000,000+500,000)/60$

4.2 การคิดอัตราดอกเบี้ยแบบลดต้นลดดอก (Effective Rate) คือ การคิดดอกเบี้ยแบบรายวันตามจำนวนเงินต้นคงเหลือที่แท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้กู้ชำระเงินกู้ไม่ว่าจะตามยอดที่เรียกเก็บ หรือมากกว่าจะทำให้เงินต้นที่กู้มาลดลง ทำให้ดอกเบี้ยที่คำนวณจากเงินต้นลดลงทันที

5. ค่างวดผ่อนชำระรายเดือน (Monthly Payment) คือจำนวนเงินที่คุณผู้จะต้องจ่ายคืนแก่ผู้ให้กู้ในแต่ละเดือน โดยปกติแล้วค่างวดนี้จะมีมูลค่าที่เท่ากันตลอดอายุสินเชื่อ ส่วนประกอบที่สำคัญของค่างวดมี 2 ส่วนคือ ดอกเบี้ย และ เงินต้น

ภาพที่ 3: ขั้นตอนสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์

ความรู้เรื่องการเช่าซื้อรถยนต์ และกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค

กลุ่มกฎหมายและนิติกรรมกอนิติการ กรมทางหลวงชนบท (2550) ได้ให้ข้อเสนอว่าจากปัญหาความไม่เป็นธรรมของสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ที่มีต่อผู้เช่าซื้อ รัฐบาลได้ดำเนินการตรากฎหมายเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อคุ้มครองบริโภคที่เช่าซื้อรถยนต์จากฝ่ายผู้ให้เช่าซื้อที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กรณีผิดนัดชำระค่างวด กฎหมายได้กำหนดไว้ว่า เมื่อฝ่ายผู้เช่าซื้อค้างชำระค่างวด 3 งวดติดต่อกัน และฝ่ายผู้ให้เช่าซื้อ (เจ้าของรถ) ได้ออกหนังสือบอกกล่าวให้ใช้เงินค่างวดที่ค้างชำระภายในระยะเวลาอย่างน้อย 30 วัน นับแต่วันที่ผู้เช่าซื้อได้รับหนังสือ ฝ่ายผู้ให้เช่าซื้อจึงจะมีสิทธิบอกเลิกสัญญาและมีอำนาจยึดรถคืนได้ กล่าวคือ ผู้เช่าซื้อต้องค้างส่งค่างวดบวกการบอกกล่าวเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 4 เดือน เจ้าของรถถึงจะมีสิทธิยึดรถคืนได้ ประการสำคัญ คือ ต้องค้างส่งค่างวด 3 งวด ติดต่อกัน นอกจากนี้ ถ้าผู้เช่าซื้อค้างชำระยังไม่ครบ 3 งวดติดต่อกัน กรณีนี้แม้เจ้าของรถจะมีหนังสือเตือนเพื่อจะยึดรถ ฝ่ายผู้ให้เช่าซื้อหรือเจ้าของรถก็ยังไม่มียึดรถคืนเพราะจะไม่มีการนับค่างวดค้างสะสม

2. กรณีรถยนต์สูญหายหรือถูกทำลาย โดยไม่ใช่ความผิดของผู้เช่าซื้อ เช่น รถถูกทำลายโดยภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว พายุ หรือรถถูกขโมย กรณีเหล่านี้หากไม่ได้เกิดขึ้นโดยความผิดของผู้เช่าซื้อ กฎหมายกำหนดว่า ผู้เช่าซื้อไม่ต้องส่งค่างวดต่อไป โดยถือว่าสัญญาเช่าซื้อระงับลง ดังนั้น เหตุการณ์ที่ผู้เช่าซื้อต้องส่งค่างวดเพราะรถถูกขโมยโดยมิใช่ความผิดตนหรือที่เรียกว่า “ส่งงวดถูกขโมย” จึงไม่มีอีกต่อไป

3. กรณีผู้เช่าซื้อมีความประสงค์จะขอชำระค่างวดทั้งหมดในคราวเดียว โดยไม่ผ่อนชำระเป็นรายงวดตามสัญญา เพื่อปิดบัญชีค่าเช่าซื้อ กฎหมายกำหนดว่าผู้ให้เช่าซื้อจะต้องให้ส่วนลดดอกเบี้ยในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของดอกเบี้ยที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ ยกตัวอย่าง เช่น นาย ก. เช่าซื้อรถยนต์จากบริษัททีเอสซิ่งแห่งหนึ่ง โดยรถยนต์ราคา 1,200,000 บาท บริษัท กำหนดดอกเบี้ยจำนวน 120,000 บาท รวมราคาค่าเช่าซื้อ 1,320,000 บาท ตกลงชำระ 12 งวดๆ ละ 110,000 บาท นาย ก. ส่งค่างวดไปแล้ว 2 งวด ในเดือนที่ 3 นาย ก. ต้องการชำระค่างวดที่ค้างอยู่ทั้งหมดในคราวเดียว บริษัท ต้องให้ส่วนลดในดอกเบี้ยที่ยังไม่ถึงกำหนด เมื่อคำนวณจากดอกเบี้ยจะพบว่า นาย ก. มีดอกเบี้ยค้างอยู่ 1 แสนบาท ดังนั้น บริษัทต้องลดดอกเบี้ยให้นาย ก. อย่างน้อย 50,000 บาท

นอกจากนี้ข้อตกลงในสัญญาเช่าซื้อที่กำหนดราคาเช่าซื้อหรือกำหนดให้ผู้เช่าซื้อต้องรับภาระสูงเกินกว่าที่ควรถือเป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม เช่น ค่าใช้จ่ายในการทวงถามให้ชำระหนี้ ค่าทนายความ เป็นต้น ค่าใช้จ่ายเหล่านี้สามารถคิดได้ตามที่จ่ายจริงเท่านั้น

จากทฤษฎีเรื่องสินเชื่อ ทำให้ได้เข้าใจถึง กระบวนการเกิดสินเชื่อ ซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานของสินเชื่อในประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสินเชื่อสำหรับบุคคล หรือสินเชื่อเพื่อการผลิต ต่างก็มีแนวทางที่คล้ายคลึงกัน สำหรับแนวคิดเรื่องสินเชื่อนั้น การวิเคราะห์ และการพิจารณาสินเชื่อ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะสามารถบอกได้ว่า ผู้กู้จะสามารถชำระเงินคืนได้หรือไม่ และสามารถลดความเสี่ยงในการเกิดหนี้เสียในอนาคตอีกด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยสามารถใช้ประโยชน์จากแนวคิดดังกล่าว เพื่อสนับสนุนการทดสอบสมมติฐานต่อไป

2.2 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค

วันรัศมี มิ่งมณีนาคนิ (2539) ได้กล่าวว่า เศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics) เป็นการศึกษาภาวะเศรษฐกิจโดยรวม ทั้งระบบเศรษฐกิจหรือทั้งประเทศ อันได้แก่ การผลิตของระบบเศรษฐกิจ การบริโภค การออม และการลงทุนรวมของประชาชน การจ้างงาน ภาวะการเงิน และการคลังของประเทศ ฯลฯ เศรษฐศาสตร์มหภาคโดยทั่วไปจะครอบคลุมหัวข้อต่างๆ เช่น รายได้ประชาชาติ วัฏจักรเศรษฐกิจ เงินเพื่อและระดับราคา การคลังและหนี้สาธารณะ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ การเงินและสถาบันการเงิน และเศรษฐศาสตร์การพัฒนา เป็นต้น

มณีรัตน์ ภิญญาญญาฤกษ์, ประเสริฐ วัฒนาเศรษฐ์, ประภัสสร เลี้ยวไพโรจน์, พรพิมล สันติมณีรัตน์, สิริลักษณ์ คอมันตร์ และ ชุศรี มณีพฤกษ์ (2551) ได้อธิบายว่า การศึกษาเศรษฐศาสตร์มหภาค จะเน้นหน่วยเศรษฐกิจโดยรวม โดยเฉพาะเศรษฐกิจระดับชาติ ให้ระบบเศรษฐกิจดำเนินต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Progress) คือ เมื่อมีการลงทุน การผลิต และการบริโภคสินค้าและบริการเพิ่มมากขึ้น ย่อมแสดงว่ามีความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรของประเทศที่มีจำกัด ให้ประชากรมีความกินดีอยู่ดีขึ้น มีสินค้าและบริการสนองความต้องการเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งตัวเลขรายได้ประชาชาติที่แท้จริง (Real National Income) และรายได้ที่แท้จริงต่อหัวของประชากรในประเทศ (Per Capita Real Income) จะนำมาใช้วัดค่าความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

2. เพื่อความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Stability) คือ มีการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาค่อนข้างคงที่ ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก การวัดเสถียรภาพภายใน จะวัดจากดัชนีราคาสินค้า

(Price Index) หรือดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index) และระดับการจ้างงานที่สูงพอสมควร ส่วนเสถียรภาพภายนอก วัตถุประสงค์แรกเปลี่ยนเงินตราสกุลของประเทศกับต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลสามารถเข้ามาแทรกแซงได้ถ้าเศรษฐกิจขาดเสถียรภาพ โดยใช้ นโยบายการเงิน (Monetary Policy) และ นโยบายการคลัง (Fiscal Policy)

3. เพื่อความยุติธรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Justice) คือ การจัดสรรทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชากรส่วนใหญ่อย่างเท่าเทียมกัน โดยรัฐบาลในแต่ละประเทศเข้ามาจัดการ การกระจายรายได้ การให้สิทธิในทรัพย์สิน การบริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานในราคา ที่ทุกคนสามารถใช้บริการได้เท่าเทียมกัน และมีการจัดเก็บภาษีอากรในอัตราก้าวหน้าเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำของรายได้ ให้มีความเท่าเทียมกันมากที่สุด

4. เพื่อให้มีเสรีภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Freedom) คือ การที่ประชาชนมีสิทธิในการ ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ มีเสรีในการเลือกการบริโภคและการประกอบการอื่นในเศรษฐกิจซึ่ง ขอบเขตก็มีความแตกต่างกัน ไปซึ่งขึ้นอยู่กับกรอบของประเทศนั้นๆ

คุณภาพทั่วไปของระบบเศรษฐกิจ และตัวบ่งชี้ปัญหาเศรษฐกิจ

รัตน สหายคณิต (2539) ได้อธิบายความสำคัญของคุณภาพของระบบเศรษฐกิจว่า การเกิด คุณภาพนั้น ใน 4 ภาคด้านล่างต้องเกิดคุณภาพของแต่ละภาคก่อน และเศรษฐกิจมหภาคแบ่งเป็น 4 ภาคที่สำคัญดังนี้

1. ภาคการผลิต ซึ่งในภาคเศรษฐกิจเรียกว่า ตลาดสินค้า หรือ ภาคเศรษฐกิจแท้จริง (Real Sector) ตัวแปรที่สำคัญในภาคนี้คือ ผลผลิตรวมของประเทศ (Total Output) หรือที่เรียกว่า รายได้ ประชาชาติ ในสถานการณ์ที่มีคุณภาพ คือ สถานการณ์ที่ระดับรายได้ประชาชาติเท่ากับ ความ ต้องการใช้จ่ายทั้งหมด (Total Expenditure) หรือ อุปสงค์รวมของประเทศ เท่ากับ อุปทานรวมของ ประเทศ เศรษฐกิจก็จะดำเนินไปด้วยดีไม่มีปัญหาเงินเฟ้อ หรือ เศรษฐกิจถดถอย และในภาคการ ผลิตมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

- ค่าใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือน (G)
- รายจ่ายในการลงทุนของหน่วยธุรกิจ (I)
- รายจ่ายของภาครัฐบาล (C)
- การนำเข้า (M)
- การส่งออก (X)
- การออมของหน่วยธุรกิจและรัฐบาล (S)

- ภาษี (T)
- ระดับราคา (P)

(คือสูตร Income – Expenditure Approach) เส้น AE ตัดกับเส้น 45° และสูตร $I = S$

2. ภาคการเงิน ตัวแปรที่ใหญ่ที่สุดในภาคนี้คือ ตัวอุปทานของเงินและอุปสงค์ของเงินจะอยู่ที่จุดดุลยภาพ (อุปทานของเงินเท่ากับอุปสงค์ของเงิน) ซึ่งเป็นตัวกำหนดอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพขึ้นมา ถ้าสถานการณ์การเงินมีดุลยภาพก็จะส่งผลดีต่อภาคเศรษฐกิจ นอกจากนี้ตัวแปรอื่นที่มีผลกระทบต่อภาคการเงินก็คือ สถาบันการเงินในระบบเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการระดมเงินทุนและการให้สินเชื่อแก่หน่วยงานธุรกิจและครัวเรือน การเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น (คือสูตร $AD = AS$)

3. ภาคตลาดแรงงาน หรือ ภาคปัจจัยการผลิต ภาวะดุลยภาพของภาคปัจจัยการผลิตอยู่ที่ อุปสงค์ต่อแรงงาน เท่ากับ อุปทานของแรงงาน และจะส่งผลไปยังระดับอัตราค่าจ้างต้นทุนการผลิต ของประเทศหรือของระบบเศรษฐกิจนั้นๆ เช่น เกิดภาวะขาดแคลนแรงงานจนอุปสงค์ต่อแรงงานมากกว่าอุปทานของแรงงาน ก่อให้เกิดภาวะขาดแคลนปัจจัยการผลิตในภาคการผลิตหรือตลาดสินค้า และจะส่งผลกระทบต่อระดับอัตราค่าจ้าง ต้นทุนการผลิตโดยรวม การส่งออก และดุลการค้าในที่สุด เป็นต้น (คือสูตร $IS = LM$)

4. ภาคต่างประเทศ ดุลยภาพในภาคต่างประเทศนี้คือ สถานการณ์ที่ดุลการชำระเงินของประเทศมีความสมดุล นอกจากนี้ยังมีดุลบัญชีเดินสะพัด ดุลการค้า ดุลบริการ ดุลเงินโอน และเงินบริจาค การเคลื่อนย้ายเงินทุนระยะสั้นและระยะยาว และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ

ประพันธ์ เสวตนันท์ (2549) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) หมายถึง มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ถูกผลิตภายในประเทศในช่วงเวลาหนึ่งๆ ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

1. การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือน (C)
2. การใช้จ่ายเพื่อการลงทุนของธุรกิจ และครัวเรือน (I)
3. การใช้จ่ายของรัฐบาลในการซื้อสินค้าและบริการ (G)
4. ความต้องการสินค้าของต่างประเทศหรือการส่งออกสุทธิ (X-M)

$$Y \approx C + I + G + (X-M)$$

กำหนดให้ รายได้ (Y) = ผลผลิตภายในประเทศ (GDP)

การบริโภคของภาคเอกชน (Consumption – C)

การใช้จ่ายเพื่อการบริโภครวม การใช้จ่ายในสิ่งต่างๆ นับตั้งแต่สินค้าจำเป็นจนถึงสินค้าฟุ่มเฟือย

การลงทุนภาคเอกชน (Investment – I)

การลงทุน หมายถึง การเพิ่มใน Stock of Capital การลงทุน รวมถึงการสร้างบ้าน สร้างเครื่องจักร การก่อสร้างโรงงาน อาคาร และที่ทำงาน และการเพิ่มขึ้นของสินค้าคงคลัง การลงทุนโดยทั่วไป หมายถึง ธุรกิจใดๆ ที่เพิ่มความสามารถของระบบเศรษฐกิจที่จะผลิตผลผลิตในอนาคต ไม่เพียงแต่การลงทุนด้านวัตถุ แต่รวมถึงการลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์ คือ Human Capital นั่นคือ ความรู้ความสามารถเพื่อการผลิต

การใช้จ่ายของภาครัฐบาล (Government Expenditures – G)

ส่วนประกอบของการใช้จ่ายของรัฐบาล เช่น การใช้จ่ายด้านการป้องกันประเทศ การใช้จ่ายสร้างสาธารณูปโภคต่างๆ และค่าจ้างข้าราชการ เป็นต้น ในส่วนของเงินโอน (Transfer Payments) ซึ่งให้แก่ประชาชน หรือผู้ว่างงาน โดยไม่ได้รับสินค้าหรือบริการตอบแทนเงินโอนเหล่านี้ เป็นเงิน Social Security ไม่ได้ถูกนับอยู่ใน GDP เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดการนับซ้ำซ้อน เพราะได้นับรวมเข้าไปในการบริโภค และการลงทุนภาคเอกชนแล้ว

การส่งออกสุทธิ (Net Export – (X-M))

การส่งออกสุทธิ เป็นการคำนวณค่าใช้จ่ายในประเทศที่สั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศ และค่าใช้จ่ายของต่างประเทศที่สั่งซื้อสินค้าในประเทศ นั่นคือ ส่วนต่างของ Export และ Import คือ การส่งออกสุทธิ ซึ่งแสดงให้เห็นถึง ความต้องการที่มีต่อสินค้าของประเทศ

ประพันธ์ เสวตนันท์ (2549) ได้อธิบายอีกว่าการวัดผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ สามารถสรุปวิธีการวัดได้ 3 วิธี ได้แก่

1. คำนวณโดยการหามูลค่าขั้นสุดท้ายของผลผลิต และบริการที่ผลิตขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ณ ช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งมักเป็นหนึ่งปี วิธีการที่ใช้จ่ายทำโดยการรวมผลผลิตสุดท้ายของทุกอุตสาหกรรม โดยการประมาณมูลค่าเพิ่มของแต่ละอุตสาหกรรมในสินค้า และบริการขั้นสุดท้าย
2. คำนวณโดยการรวบรวมรายได้ที่ปัจจัยการผลิตได้รับจากการผลิตผลผลิต และบริการทั้งหมด

3. จำนวนจากด้านรายจ่ายรวมที่ใช้ซื้อสินค้าและบริการ รวมถึงรายจ่ายของชาวต่างชาติที่ซื้อสินค้าและบริการภายในประเทศของเรา วิธีการคำนวณคือ นำรายจ่ายมาหักลบด้วยภาษีทางอ้อมและบวกด้วยเงินที่ช่วยเหลือ

มติรณันท์ ภิญญญาฤกษ์ และคณะ (2551) ได้สรุปปัญหาการวัดตัวเลขผลิตภัณฑ์ภายในประเทศไว้ดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์บางประเภทวัดได้ยาก เนื่องจากไม่มีการค้าขายเกิดขึ้นในตลาด
2. มูลค่าทางบัญชีที่วัด ไม่ได้หักมลพิษสิ่งแวดล้อมที่คำนวณเป็นต้นทุนของสังคม และการเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม
3. ยากที่จะวัดผลิตภัณฑ์ที่มีการปรับปรุงคุณภาพสินค้าโดยตรง

ดัชนีราคาผู้บริโภค

ประพันธ์ เสวตนันท์ (2549) ยังได้อธิบายความหมายของดัชนีราคาผู้บริโภคอีกว่า เป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงระดับราคาสินค้าและบริการ โดยเฉลี่ยที่ผู้บริโภคจ่ายไปสำหรับกลุ่มสินค้าและบริการที่กำหนด กลุ่มสินค้าและบริการที่กำหนด มีคำเฉพาะเรียกว่า ตะกร้าสินค้า (Market Basket) คือกลุ่มสินค้าและบริการที่กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายส่วนใหญ่ซื้อเป็นประจำ การจัดตะกร้าสินค้านั้น ได้ข้อมูลมาจากการสำรวจค่าใช้จ่ายการบริโภคของผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย การวัดการเปลี่ยนแปลงในราคาจะเปรียบเทียบราคาสินค้าในช่วงเวลาระยะเวลาหนึ่งๆ กับราคาสินค้าอย่างเดียวกันในช่วงเวลาดั้งเดิม ซึ่งมีคำเฉพาะเรียกว่าปีฐาน (Base Year) ในทางปฏิบัติ ปีฐานหมายถึงปีที่กำหนดให้ตัวเลขดัชนีมีค่าเท่ากับ 100 น้ำหนัก (Weight) เป็นค่าที่ควรทราบในเรื่องดัชนีราคา หมายถึงการให้ความสำคัญของสินค้าแต่ละรายการในตะกร้าสินค้าแตกต่างกัน เพราะในการทำดัชนีราคาจะใช้ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของราคาสินค้าทุกรายการในตะกร้าสินค้า สินค้าที่ผู้บริโภคใช้จ่ายในการบริโภคมากจะมีความสำคัญมากนั่นคือ มีน้ำหนักมาก การจัดทำน้ำหนักของสินค้าในตะกร้าสินค้าก็ต้องอาศัยข้อมูลจากการสำรวจค่าใช้จ่ายของผู้บริโภค เช่นกัน

ประพันธ์ เสวตนันท์ (2549) ได้ให้ข้อสรุปว่าประเทศไทยปัจจุบันได้กำหนดกรอบลักษณะของครีวเรือนตัวอย่างที่ใช้วัดเป็น 3 ชุด ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต่างกันแยกตามรายได้ ดังนี้

1. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ซึ่งไม่ได้รวมดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานในกลุ่มอาหารสดและพลังงาน
2. ดัชนีราคาผู้บริโภคที่มีรายได้น้อย
3. ดัชนีราคาผู้บริโภคเขตชนบท

โดยทั่วไปสินค้าที่นำมาคำนวณราคาดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทย แยกออกเป็นหมวดๆ ได้ 7 หมวด คือ

1. หมวดอาหารและเครื่องดื่ม
2. หมวดเครื่องนุ่งห่ม
3. หมวดเคหสถาน
4. หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล
5. หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร
6. หมวดบันเทิง และการอ่านและการศึกษา
7. หมวดยาสูบและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

การคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภค คือ การหาสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้า (ในตะกร้าสินค้าที่กำหนด) ตามราคาสินค้าของเดือนปัจจุบัน (เดือนที่คำนวณดัชนี) เทียบกับค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้า (ในตะกร้าสินค้านั้น) ณ ปีฐาน (มติรตน์ ภิญ โยฎฎฎฎฎฎฎ และคณะ, 2551)

ในส่วนของประโยชน์ของดัชนีราคาผู้บริโภค กฤตฎฎ ตติรฎฎสรค้ศุข (2552) ได้สรุปความสำคัญดังนี้

1. ใช้วัดอัตราเงินเฟ้อของประเทศ
2. ใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาในการวางนโยบาย แผน และประเมินผลกระทบของนโยบายและแผนต่างๆ ทางเศรษฐกิจ
3. ใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาประกอบการปรับค่าจ้าง เงินเดือนของราชการและเอกชน
4. ใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาในการกำหนดเงินบำเหน็จ และเงินช่วยเหลือหรือสวัสดิการในรูปแบบต่างๆ
5. ใช้ประเมินรายรับที่ควรจะเป็นในการทำสัญญาระยะยาว เช่น สัญญาซื้อขายระยะยาว
6. ใช้เป็นแนวทางในการวิจัย พยากรณ์การตลาด และราคาสินค้าต่างๆ
7. ใช้ในการหาค่าของเงินหรือมูลค่าที่แท้จริง

ข้อจำกัดของดัชนีราคาผู้บริโภค

กฤตฎฎ ตติรฎฎสรค้ศุข (2552) ได้ให้ข้อเสนอแนะอีกว่า ถึงแม้ดัชนีราคาผู้บริโภคจะใช้ประโยชน์ในหลายๆด้าน แต่ก็มีข้อจำกัดในการนำมาใช้ และแปลผลคือ

1. ดัชนีราคาผู้บริโภคไม่สามารถตอบคำถามต่างๆเกี่ยวกับราคาของผู้บริโภคในทุกๆกลุ่มสินค้าได้
2. การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภคเป็นตัวเลขที่แสดงการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าโดยเฉลี่ยอาจจะมีสินค้าในตะกร้าบางตัวที่มีการเปลี่ยนแปลงมากกว่าหรือน้อยกว่าดัชนีราคาในแต่ละเดือน
3. ดัชนีราคาผู้บริโภค ไม่สามารถใช้เปรียบเทียบค่าครองชีพ หรือราคาสินค้าระหว่างท้องถิ่น
4. การจัดทำดัชนีราคาผู้บริโภค ใช้การเลือกตัวอย่างมาเพื่อประมาณการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าที่เกิดขึ้นจริงๆ ฉะนั้นอาจมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นจากการเลือกตัวอย่าง หรือการจัดเก็บราคาได้

ดัชนีราคาผู้บริโภค ถูกนำมาใช้เป็นตัวชี้วัดอัตราเงินเฟ้อของประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นตัวชี้วัดเศรษฐกิจตัวหนึ่ง เพราะในการวิเคราะห์จะพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อตัวการเปลี่ยนแปลงของราคา เช่น ปัจจัยที่มีผลต่อต้นทุนการผลิต ได้แก่ น้ำมัน ก๊าซหุงต้ม นอกจากนี้ค่าสาธารณูปโภค ค่าภาษีสรรพสามิตและปัจจัยอื่นๆ ถ้าปัจจัยต่างๆ มีผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้า จะทำให้อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น ซึ่งจะเป็นผลกระทบต่อการครองชีพของประชาชนทำให้เกิดความไม่แน่นอนในระบบเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การจ้างงาน คุณค่าเงินระหว่างประเทศและมีผลกระทบต่อ การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศด้วย (กฤตยา ตติรังสรรค์สุข, 2552)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ถ้าพิจารณาผลกระทบของอัตราเงินเฟ้อจากราคาน้ำมัน จะพบว่าทั้ง 2 ปัจจัยจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้น อัตราเงินเฟ้อจะเพิ่มสูงขึ้นด้วยเช่นกัน จากสถานการณ์นี้จึงส่งผลกระทบต่อยอดขายรถยนต์ที่ลดลง เนื่องจากน้ำมันเป็นวัตถุดิบที่สำคัญ อีกทั้งยังส่งผลถึงผลิตภัณฑ์อื่นๆที่มีน้ำมันเป็นส่วนประกอบ ซึ่งทำให้ประชาชนลดการบริโภคลงมากที่สุด (กฤตยา ตติรังสรรค์สุข, 2552)

จากศึกษาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค ทำให้ทราบถึงความสำคัญ และความเกี่ยวเนื่องกันของตัวแปรต่างๆในระบบเศรษฐกิจ อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ อันนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ดังนั้นการศึกษาจึงช่วยให้สามารถหาวิธีการที่ดีที่สุดที่จะนำมาใช้จัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่มีอย่างไม่จำกัด ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาโรช ศรีวิฑูรย์ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ในปี 2537-2546” โดยวิธีการวิจัยแบบการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Linear Regression) ซึ่งผลการวิจัยที่สำคัญคือ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับเปลี่ยนแปลงของความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อย่างมีนัยสำคัญ การเปลี่ยนแปลงของราคารถยนต์ไม่มีความสัมพันธ์กับเปลี่ยนแปลงของความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ กล่าวคือ รถยนต์เป็นสินค้าจำเป็น อุปสงค์จึงมีความยืดหยุ่นต่ำ แม้ราคารถยนต์จะเปลี่ยนแปลงไปมาก แต่ความต้องการซื้อรถยนต์มีการเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย การเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชากรต่อหัวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับเปลี่ยนแปลงของความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อย่างมีนัยสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงของจำนวนประชากรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ กล่าวคือ เมื่อประชากรที่มีอำนาจซื้อเพิ่มมากขึ้น ความต้องการในสินค้าและบริการจะเพิ่มสูงขึ้นตาม

รุ่งลาวลย์ สวัสดิ์ภิรมย์ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่กำหนดปริมาณสินเชื่อของกิจการวิเทศธนกิจ” โดยวิธีการวิจัยแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Linear Regression) ซึ่งผลการวิจัยที่สำคัญคือ การพึ่งพาแหล่งเงินทุนอื่นจากต่างประเทศผ่านการดำเนินกิจการวิเทศธนกิจ หรือ BIBFss credit มีบทบาทสำคัญต่อระบบการเงินไทยเป็นอย่างมาก โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดปริมาณสินเชื่อของกิจการวิเทศธนกิจที่สำคัญมี 4 ประเภท คือ ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในประเทศกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในต่างประเทศ ปริมาณเงินให้กู้ยืมจากการประกอบกิจการ วิเทศธนกิจเพื่อการกู้ยืมในประเทศที่ผ่านมา 1 ไตรมาส อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอลลาร์สหรัฐฯ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปร สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อกิจการวิเทศธนกิจ

อรวรรณ ตุนชาติ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์” โดยวิธีการวิจัยแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Linear Regression) ซึ่งผลการวิจัยที่สำคัญคือ ความสัมพันธ์ของ ปริมาณสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยกับแหล่งเงินทุนที่สำคัญของธนาคารอาคารสงเคราะห์ 3 แหล่ง คือ เงินฝาก เงินกู้ยืมในประเทศ และเงินกู้ยืมต่างประเทศ จากผลการศึกษาดัชนีตัวแปรอิสระที่มีความสำคัญกับปริมาณเงินฝากคือและจำนวนสำนักงานของ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ส่วนตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลมากต่อปริมาณเงินกู้ยืมในประเทศ ก็คือ อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่องต่อสินทรัพย์รวมของธนาคารอาคารสงเคราะห์ และ

ตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลมากต่อปริมาณเงินกู้ยืมต่างประเทศคืออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

กรวรรณ วัฒนชัย (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการสินเชื่อเพื่อการเช่าซื้อรถยนต์นั่งในจังหวัดเชียงใหม่” โดยวิธีการวิจัยแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Linear Regression) ซึ่งผลการวิจัยที่สำคัญคือ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์นั่ง ได้แก่ ราคาประเมินรถยนต์นั่ง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนงวดการชำระหนี้ ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ อัตราดอกเบี้ยเรียกเก็บ

จารุวรรณ บวรรัตโตภาค (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัย” โดยวิธีการวิจัยแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Linear Regression) ซึ่งผลการวิจัยที่สำคัญคือ ผลกระทบที่มวลรวมภายในประเทศ รายได้เฉลี่ยของประชากร และปริมาณเงินกู้จากต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยในทิศทางเดียวกัน ผลการคำนวณค่าความยืดหยุ่น พบว่า ค่าความยืดหยุ่นของปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยต่อดัชนีราคาขายส่งวัสดุก่อสร้างมีค่ามากที่สุด

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีประสิทธิภาพ และมีความสอดคล้องกับหลักการวิจัยที่ดี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 3.1 การศึกษารวบรวมเอกสาร
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 ประเภทของข้อมูลที่ใช้
- 3.4 เครื่องมือในการค้นข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สรุปการอภิปรายผล และการให้ข้อเสนอแนะ

3.1 การศึกษารวบรวมเอกสาร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมเอกสารจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ หนังสือวิชาการ จุลสารจากหน่วยงานเอกชน Website ของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- ธนาคารแห่งประเทศไทย: ความสำคัญของระบบสถาบันการเงิน, ข้อมูลเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ในธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์
- จุลสารเช่าซื้อ สมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย: ความรู้เรื่องสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์
- หนังสือการจัดการสินเชื่อ: กระบวนการสินเชื่อ, องค์ประกอบสินเชื่อ
- บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด: การพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ
- หนังสือเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น: ความรู้เรื่องทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค, การวัดผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ
- หนังสือหลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น: การคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภค

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีผู้อื่นเก็บรวบรวมไว้แล้ว ซึ่งข้อมูลแบบทุติยภูมิ ผู้วิจัยสามารถหาได้จากหน่วยงานต่างๆ อย่งไรก็ตามผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามหลักการเก็บข้อมูลทางสถิติอย่างเคร่งครัด

3.3 ประเภทของข้อมูลที่ใช้

งานวิจัยนี้เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ผู้วิจัยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่ที่นำมาใช้เป็นข้อมูลที่มีคนเก็บรวบรวมไว้แล้ว โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่สำคัญหลายแหล่ง และสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2: ตารางสรุปการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล	ช่วงเวลา	ประเภทข้อมูล
GDP	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	รายไตรมาสจาก ไตรมาส 1 ปี 2541 – ไตรมาส 2 ปี 2552	มูลค่า GDP แปลงค่าเป็น log ฐาน 10
ราคาน้ำมันดิบ	Energy Information Administration (EIA)	รายไตรมาสจาก ไตรมาส 1 ปี 2541 – ไตรมาส 2 ปี 2552	มูลค่าราคาน้ำมัน แปลงค่าเป็น log ฐาน 10
ยอดขายรถยนต์ในประเทศไทย	ธนาคารแห่งประเทศไทย	รายไตรมาสจาก ไตรมาส 1 ปี 2541 – ไตรมาส 2 ปี 2552	ยอดขายรถยนต์ แปลงค่าเป็น log ฐาน 10
ปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์	ธนาคารแห่งประเทศไทย	รายไตรมาสจาก ไตรมาส 1 ปี 2541 – ไตรมาส 2 ปี 2552	ปริมาณสินเชื่อ แปลงค่าเป็น log ฐาน 10

จากข้อมูลในตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าตัวแปรทุกตัวมีจำนวนช่วงเวลาทั้งหมด 46 ไตรมาส ซึ่งเกิน 30 ช่วงเวลา ถือว่าข้อมูลมีความเพียงพอที่จะนำไปใช้เพื่อทดสอบสมมติฐาน และดำเนินการวิจัย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่า Log นั้น จะส่งผลให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. สามารถสะท้อนถึงค่าความยืดหยุ่นของผลกระทบระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตามได้
2. การแปรข้อมูลเป็นการช่วยเพิ่มโอกาสให้ผลการวิเคราะห์ไม่ละเมิดข้อสมมุติฐานของการวิเคราะห์เชิงถดถอย กล่าวคือ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ หรือ Heteroskedasticity (Enders, 1995)

3.4 เครื่องมือในการค้นข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการสืบค้นที่หลากหลาย ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3: ตารางสรุปเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูล

ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ค้น	หมายเหตุ
GDP	Internet เข้า website www.nesdb.go.th	ผู้วิจัยใช้ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2552
ราคาน้ำมันดิบของโลก	Internet เข้า website www.eia.doe.gov	
ยอดขายรถยนต์ใน ประเทศไทย	Internet เข้า website www.bot.or.th	
ปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อ รถยนต์	Internet เข้า website www.bot.or.th	

รูปแบบสมการทั่วไปของการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Linear Regression) สามารถเขียนได้ดังนี้

$$Y_i = a + b_1X_{1i} + b_2X_{2i} + \dots + b_nX_{ni} + E_i$$

โดย Y_i คือ ค่าตัวแปรตาม

X_{1i}, \dots, X_{ni} คือ ตัวแปรต้น

b_1, \dots, b_n คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต้นในสมการ

E_i คือ ค่าความคลาดเคลื่อนของ Y_i

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เลือกใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Linear Regression) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์หาขนาดของความสัมพันธ์ และพยากรณ์ค่าของตัวแปรตาม โดยใช้ตัวแปรอิสระที่ต้องการศึกษา โดยจะแสดงผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

3.5.1 One-way ANOVA การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อใช้วิเคราะห์แบบจำลองโดยรวมว่า ตัวแปรต้นมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามหรือไม่

3.5.2 R-square ความสามารถของกลุ่มตัวแปรต้นที่อธิบายตัวแปรตาม ถ้าหากว่า R-square มีค่ามากกว่า 0.5 แสดงว่ามีความสามารถในการอธิบายในอัตราสูงถึงสูงมาก

3.5.3 ผลการทดสอบค่า t-test เป็นการทดสอบสมมติฐานว่าตัวแปรต้นมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามหรือไม่ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ ถ้าหากว่าผลการทดสอบ t-test $\geq |1.96|$ ซึ่งสะท้อนว่า ตัวแปรต้นมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม

ถ้าหากว่าค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรต้นมีค่าสูงกว่า 1 แสดงว่าตัวแปรต้นเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะทำให้ตัวแปรตามเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย ในทางกลับกัน ถ้าค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรต้นมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าตัวแปรต้นเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะไม่มีผลกระทบต่อตัวแปรตาม

นอกจากนี้แล้ว ผู้วิจัยจะทำการทดสอบ Heteroskedasticity หรือ ปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ โดยการใช้ White test no cross term เพื่อหาว่าความแปรปรวนมีค่าคงที่หรือไม่ และผู้วิจัยจะใช้ Unit Root Test เพื่อทดสอบว่าค่าความคลาดเคลื่อนของสมการ Multiple Linear Regression มีค่านิ่งหรือไม่ หากผลทดสอบ Augmented Dickey-Fuller มีนัยสำคัญ โดยค่า Prob. น้อยกว่า 0.01 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีความนิ่ง สามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรต้น และตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันในระยะยาว (Enders, 1995)

หลังจากผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจนเสร็จสิ้นแล้ว ผลการวิเคราะห์ จะแสดงในบทที่ 4

3.6 สรุปการอภิปรายผล และการให้ข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยจะสรุปในบทที่ 5 โดยจะเน้นในประเด็นการทดสอบสมมติฐานเป็นหลัก ซึ่งผลการศึกษาที่ได้นี้จะถูกนำไปเปรียบเทียบกับผลการวิจัยในอดีต เพื่อหาความคล้ายคลึง และความแตกต่างที่เกิดขึ้น และในท้ายที่สุด ผู้วิจัยจะใช้ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต และนำไปประยุกต์ใช้ในทางธุรกิจ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม คือ ปริมาณสินเชื่อเข้า ซึ่งรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ กับตัวแปรต้น ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ราคา น้ำมันดิบของโลก (Oil) และยอดขายรถยนต์ภายในประเทศ (Sales) ในการวิเคราะห์ได้ใช้รูปแบบ สมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Linear Regression) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูปในการประมวลผลข้อมูลเพื่อคำนวณค่าทางสถิติและหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

- ผลการวิเคราะห์ทางสถิติทั่วไป
- ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติทั่วไป

ผู้วิจัยจะทำการนำเสนอค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ากลาง (Median) ค่าพิสัย (Range) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าต่ำสุด (Minimum) ของข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัย ซึ่งผลการคำนวณสามารถสรุปได้ดังนี้

ตาราง 4: สรุปผลการวิเคราะห์ทางสถิติทั่วไป

ข้อมูล	Mean	Median	Range	Maximum	Minimum
Loan (ล้านบาท)	59,854.28	49,786.75	85,606.00	125,302.00	39,696.00
GDP (ล้านบาท)	879,347.78	876,040.50	451,145.00	1,104,280.00	653,135.00
Oil (ดอลลาร์/ บาร์เรล)	40.29	28.94	106.76	117.32	10.56
Sales (คัน)	116,368	125,486	168,947	198,695	29,748

4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการที่ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทดสอบสมมติฐานแบบ Multiple Linear Regression ผู้วิจัยสามารถเขียนให้อยู่ในรูปของสมการทางคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$\text{Loan} = \beta_0 + \beta_1 \text{GDP} + \beta_2 \text{Oil} + \beta_3 \text{Sales}$$

โดยที่กำหนดให้

Loan	=	ปริมาณเงินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์
β_0	=	ค่าคงที่
$\beta_1 - \beta_3$	=	ค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระ (Beta)
GDP	=	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ
Oil	=	ราคาน้ำมันดิบของโลก
Sales	=	ยอดขายรถยนต์ภายในประเทศ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจะนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 รวมถึงการทดสอบปัญหาเรื่องค่าความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroscedasticity) และค่าความคลาดเคลื่อน (Error) ของสมการอีกด้วย โดยผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5: ตารางแสดงข้อมูลทางสถิติ

R-squared	0.697467	Mean dependent var	10.75390
Adjusted R-squared	0.675857	S.D. dependent var	0.136304
S.E. of regression	0.077602	Akaike info criterion	-2.191495
Sum squared resid	0.252930	Schwarz criterion	-2.032483
Log likelihood	54.40439	F-statistic	32.27589
Durbin-Watson stat	1.509870	Prob(F-statistic)	0.000000

1. One-way Anova เนื่องจากผลการทดสอบ F-Statistic มีค่าเท่ากับ 32.27589 ซึ่งมากกว่าค่าตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 2.814 แสดงให้เห็นว่ามีตัวแปรต้นอย่างน้อย 1 ตัวที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม

2. R Square เนื่องจากค่า R Square ที่คำนวณได้คือ 0.697467 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัว คือ GDP Oil และ Sales มีความสามารถที่จะอธิบายตัวแปรตามได้ประมาณ 69% ซึ่งถือมีความสามารถในการอธิบายอยู่ในระดับที่สูง

3. ในส่วนของการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามโดยการทดสอบค่า T – test ว่าตัวแปรต้นที่นำมาใช้ในการวิจัยนั้นมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 6: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน

Dependent Variable: LOAN				
Method: Least Squares				
Date: 11/05/09 Time: 19:45				
Sample: 1998Q1 2009Q2				
Included observations: 46				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-22.83008	6.265529	-3.643760	0.0007
GDP	3.206383	0.562234	5.702937	0.0000
OIL	0.096668	0.119091	0.811716	0.4215
SALES	-0.965928	0.109798	-8.797281	0.0000

จากตาราง ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์สมมติฐานได้ดังนี้

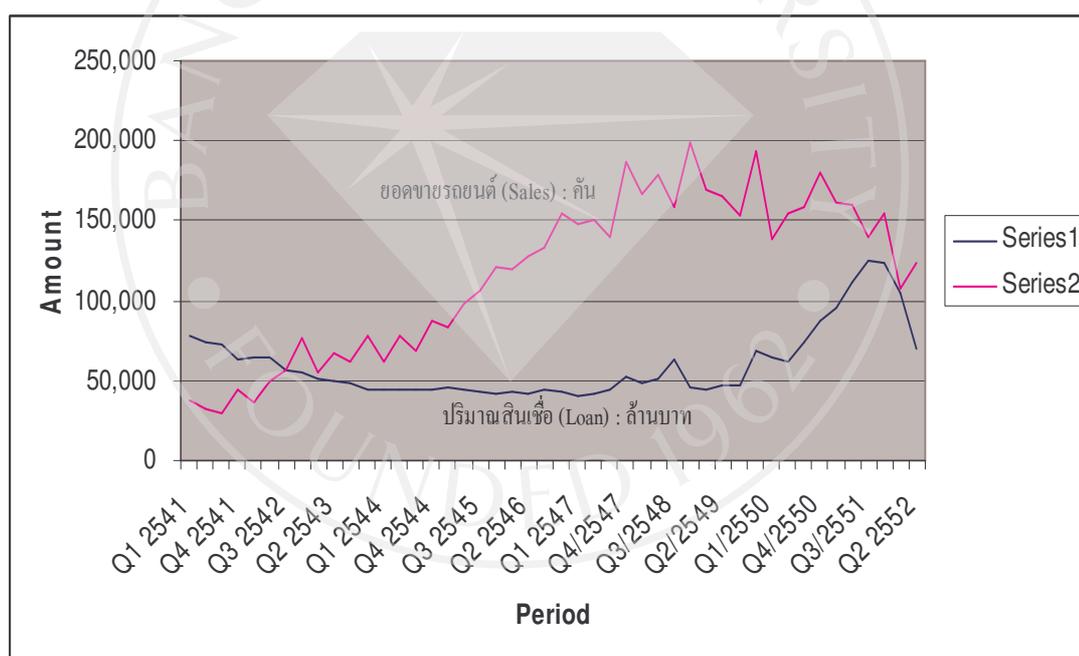
1. ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ (GDP) มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ (Loan) ในทิศทางเดียวกัน และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เนื่องจากค่า t – Statistic = 5.702937 กล่าวคือ หากผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้น 1 % จะทำให้ปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ เพิ่มขึ้น 3.206383%

2. ราคาน้ำมัน (Oil) ไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ (Loan) เนื่องจากค่า t – Statistic ที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติได้นั้น จะต้อง $\geq \pm 1.96$ ซึ่งค่า t – Statistic ที่คำนวณออกมาได้นั้นมีค่าเพียง 0.811716 จึงสรุปได้ว่าราคาน้ำมันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและทำให้ต้องปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

3. ยอดขายรถยนต์ภายในประเทศ (Sales) มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ (Loan) ในทิศทางตรงกันข้าม และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เนื่องจากค่า t – Statistic = -8.797281 กล่าวคือ ยอดขายรถยนต์ภายในประเทศเพิ่มขึ้น 1% จะทำให้

ปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ ลดลง 0.965928% สาเหตุอาจมาจากพฤติกรรม การซื้อของผู้บริโภคเปลี่ยนไป และจากการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 ตัวแปรดังกล่าว จะ ทำให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ทั้ง 2 ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม จากกราฟจะพบว่า หลังจากช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ ปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ลดต่ำกว่า 5 หมื่นล้านบาท ในปี 2543 – 2549 และปรับตัวสูงขึ้นในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำปี 2550 – 2551 ในขณะที่ยอดขายรถยนต์ภายในประเทศ เพิ่มสูงขึ้นหลังจากช่วงเศรษฐกิจตกต่ำในปี 2543 – 2549 และลดต่ำลงในช่วง เศรษฐกิจตกต่ำปี 2550 – 2551

ภาพที่ 4: กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างยอดขายรถยนต์ภายในประเทศ (Sales) และปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ (Loan)

สำหรับการทดสอบปัญหาเรื่องค่าความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroscedasticity) ของสมการ Regression สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 7: ตารางทดสอบปัญหาเรื่องค่าความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroscedasticity)

White Heteroskedasticity Test:			
F-statistic	1.012087	Prob. F(5,40)	0.423320
Obs*R-squared	5.165952	Prob. Chi-Square(5)	0.395965

เมื่อพิจารณาค่า F-Statistic มีค่าเท่ากับ 1.012087 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ คือ 2.45 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าสมการ Multiple Linear Regression ที่นำมาใช้ในการวิจัยนี้ ไม่มีปัญหาเรื่องค่าความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroscedasticity)

สำหรับในส่วนของการทดสอบปัญหาเรื่องค่าความคลาดเคลื่อน (Error) ของสมการ Regression สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 8: ตารางทดสอบค่าความคลาดเคลื่อน (Error)

Null Hypothesis: ERROR has a unit root		
Exogenous: None		
Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=9)		
	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-5.116554	0.0000
Test critical values:		
1% level	-2.617364	
5% level	-1.948313	
10% level	-1.612229	

เมื่อพิจารณาจากค่า Prob. มีค่าเท่ากับ 0.0000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อน (Error) ของสมการ Multiple Linear Regression ที่นำมาใช้ในการวิจัยนี้มีความนิ่งและผลการทดสอบ Augmented Dickey-Fuller Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผลกระทบทั้งหมดรวมภายในประเทศ (GDP) และยอดขายรถยนต์ภายในประเทศ (Sales) มีความสัมพันธ์กันในระยะยาวกับปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ (Loan)

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย โดยยึดตามแนววัตถุประสงค์ (Research Objectives) คือ “เพื่อให้เกิดความเข้าใจในข้อมูลที่สำคัญ และเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์” ซึ่งเป็นการพิจารณาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ราคาน้ำมันดิบของโลก และยอดขายรถยนต์ในประเทศไทย โดยผู้วิจัยใช้ข้อมูลรายไตรมาสจากไตรมาสที่ 1 ปี 2541 – ไตรมาสที่ 2 ปี 2552 การวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบแบบ Multiple Linear Regression โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ และสรุปความรู้เกี่ยวกับ ทฤษฎีเกี่ยวกับสินเชื่อ และทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค รวมไปถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต และได้กำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัย เพื่อกำหนดสมมติฐานทั้ง 3 สมมติฐาน โดยผลการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์
2. ราคาน้ำมันดิบของโลก ไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์
3. ยอดขายรถยนต์ในประเทศไทย มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์

สรุปในภาพรวม ผู้วิจัยสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ครบถ้วน ซึ่งผลการวิจัยได้ยืนยันความมีประสิทธิภาพของการทดสอบสมมติฐาน โดยผลของการวิจัยนี้สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรที่เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และยอดขายรถยนต์ในประเทศไทย และในท้ายที่สุดผลการศึกษาที่ได้ สามารถช่วยขยายองค์ความรู้ด้านวิชาการ และใช้เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยในอนาคต รวมถึงให้ข้อเสนอแนะเพื่อการประยุกต์ใช้ในการทำธุรกิจเกี่ยวกับสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ต่อไป

5.2 อภิปรายผลการวิเคราะห์

ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบผลการทดสอบสมมติฐานที่แสดงในบทที่ 4 กับงานวิจัยในอดีต เพื่อสะท้อนว่าผลการศึกษาค้างนี้มีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างจากผลการศึกษาในอดีตอย่างไร และมีคำอธิบายชี้แจงอย่างไร ทั้งนี้ รายละเอียดของการอภิปรายผลการวิเคราะห์ มีดังต่อไปนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศ มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ สนับสนุนผลการวิจัยของ คชินทร์ สุขุมลจันทร์ (2542) ในประเด็นที่ว่า รายได้ของประชากรในประเทศจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความต้องการของสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อในภาคธุรกิจต่างๆมีการขยายตัว ประชากรจึงมีรายได้มากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค ในเรื่องเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวม ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ภาคธุรกิจจะมีการใช้จ่ายใช้สอย เพื่อตอบสนองการขยายตัวของธุรกิจ อีกทั้งยังมีส่วนให้ประชากรในประเทศมีรายได้สูงขึ้น ซึ่งส่งผลให้เกิดการใช้จ่ายในสิ่งต่างๆมากขึ้น ไม่เพียงแต่การซื้อสินค้าจำเป็น แต่รวมไปจนถึงสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น รถยนต์ ก็เพิ่มปริมาณสูงขึ้นด้วย ซึ่งเมื่อยอดขายรถยนต์มีปริมาณสูงขึ้น ประชาชนจึงต้องการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์มากขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการซื้อสินค้า ดังนั้นจึงทำให้ปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์เพิ่มสูงขึ้นด้วย ในทางกลับกัน ถ้าภาคธุรกิจซบเซาลง ประชากรจึงมีรายได้ลดลง ความต้องการซื้อสินค้าต่างๆ รวมถึงรถยนต์จึงไม่มีความจำเป็น และมีปริมาณที่ลดลง ดังนั้นจึงส่งผลให้ปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ลดลงด้วย

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ราคาน้ำมันดิบของโลก มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ ยังไม่มีผลงานวิจัยที่เหมือนหรือใกล้เคียงงานวิจัยนี้ ซึ่งผลการทดสอบของผู้วิจัยที่ได้ คือ ราคาน้ำมันดิบของโลก ไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าราคาน้ำมันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากน้ำมันเป็นสินค้าจำเป็น ซึ่งไม่ว่าอย่างไร ผู้บริโภคก็จำเป็นต้องซื้อ โดยความต้องการต่อราคามีความยืดหยุ่นต่ำ ดังนั้นไม่ว่าราคาน้ำมันจะเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นหรือไม่ จึงไม่มีผลกระทบกับความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าไม่ว่าอย่างไร ราคาน้ำมันก็ไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ยอดขายรถยนต์ในประเทศไทย มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ สาโรจน์ ศรีวิฑูรย์ (2548) ที่มีตัวแปรใกล้เคียงกับสมมติฐานนี้ ซึ่งผลการวิจัยของ สาโรจน์ ศรีวิฑูรย์ ที่ได้คือ การเปลี่ยนแปลงความต้องการของสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับการเปลี่ยนแปลงของราคารถยนต์ โดยผลการวิจัยที่ต่างกันนี้ อาจเป็นผลมาจากข้อมูลที่นำมาใช้ในการทดสอบ มีการเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งตัวแปรที่ใช้ทดสอบไม่ใช่ตัวเดียวกัน จึงทำให้ผลการวิจัยทั้งสอง เกิดความขัดแย้งได้ ในขณะที่ผลการวิเคราะห์ของงานวิจัยฉบับนี้ ได้สรุปว่า ยอดขายรถยนต์ภายในประเทศ มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า พฤติกรรมของผู้ซื้อรถยนต์เปลี่ยนแปลงไป โดยนิยมซื้อรถยนต์รุ่นที่ใช้แล้วมากขึ้น ทำให้ยอดขายรถยนต์เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งส่งผลให้ปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ลดลง เนื่องจากรถยนต์ใช้แล้วมีราคาต่ำกว่ารถยนต์ใหม่ ดังนั้นผู้ซื้อรถยนต์จึงมีความสามารถในการชำระเป็นเงินสดได้ในปริมาณที่สูงขึ้น กล่าวคือ มีสัดส่วนเงินค่างวดมากขึ้น และมียอดจัดสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ในสัดส่วนที่ลดลง

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

ผู้วิจัยสามารถนำผลการวิจัยไปสร้างข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต ดังต่อไปนี้

1. สำหรับการวิจัยในอนาคต ผู้วิจัยอื่นๆ สามารถเพิ่มการทดสอบตัวแปรอื่นๆที่น่าสนใจศึกษา เช่น อัตราดอกเบี้ย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อาจสะท้อนให้เห็นถึงระดับการเปลี่ยนแปลงความต้องการของสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ที่สำคัญได้
2. เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของธนาคารพาณิชย์เท่านั้น ดังนั้นในอนาคต ผู้วิจัยอื่นๆ สามารถศึกษาเพิ่มเติมปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของสถาบันการเงินอื่นๆ เช่น กลุ่มบริษัทไฟแนนซ์ และกลุ่มลีสซิ่งของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการศึกษาได้มากขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

ผู้วิจัยสามารถนำผลการวิจัยไปสร้างข้อเสนอแนะสำหรับการทำธุรกิจ ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ได้สะท้อนว่า ความต้องการของผู้ใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ จะเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยทางเศรษฐกิจต่างๆ ดังนั้น ผู้ให้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ จึงต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยดังกล่าว รวมถึงแนวโน้มของปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์

ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และยอดขายรถยนต์ ซึ่งสามารถช่วยให้คาดการณ์แนวโน้มของปริมาณสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ เพื่อที่จะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และสร้างรายได้เปรียบในธุรกิจได้

2. ผู้ให้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ สามารถนำข้อมูลการวิจัยนี้ไปใช้สำหรับการวิเคราะห์และวางแผนการจัดสรรเงินเพื่อให้กู้ยืม ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการสินเชื่อ ซึ่งอาจมีส่วนช่วยในการเพิ่มผลกำไรให้กับผู้ให้บริการได้

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กฤตยา ตติรังสรรค์สุข. (2552). เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษณา สังขมณี. (2550). การจัดการสินเชื่อ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหาร และวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ เสวदनันทน์. (2549). เศรษฐศาสตร์มหภาค. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยพัฒนาพาณิชย์.
- มณีนรัตน์ ภิญโญภูษาฤกษ์, ประเสริฐ วัตราสเรษฐ, ประภัศสร เลี้ยวไพโรจน์, พรพิมล สันติมณีนรัตน์, สิทธิลักษณ์ คอมันตร์ และ ชุศรี มณีพฤกษ์. (2551). หลักเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2548). การบริหารสินเชื่อ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รัตนา สายคณิต. (2539). เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2539). หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยพัฒนาพาณิชย์.
- สุนี ศักรนันท์. (2522). การบริหารเครดิต (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บทความ

- สมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย. (2551ก). Inspiration by Expert. จุดสารเช่าซื้อ (022).
- สมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย. (2551ข). Inspiration by Expert. จุดสารเช่าซื้อ (025).

วิทยานิพนธ์

- กรวรรณ วัฒนชัย. (2539). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการสินเชื่อ เพื่อการเช่าซื้อรถยนต์นั่งในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คชินทร์ สุกุมลจันทร์. (2542). การวิเคราะห์อุปสงค์รถยนต์นั่งในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- จารุวรรณ บวรรัตโตภาค. (2545). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัย. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- รุ่งลาวัลย์ สวัสดิ์ภิรมย์. (2543). ปัจจัยที่กำหนดปริมาณสินเชื่อของกิจการวิเทศชนกิจ. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สาโรช ศรีวิฑูรย์. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ในปี 2537-2546.
วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การจัดการ) มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ.
- อรรวรรณ ตุนชาติ. (2541). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคาร
สงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สื่ออิเล็กทรอนิกส์**
- กรมทางหลวงชนบท. (2550). สัญญาเช่าซื้อไว้ไม่เสียเปรียบ. สืบค้นวันที่ 17 พฤศจิกายน 2552 จาก
<http://www.dor.go.th/drr/sites/default/files/2.doc>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2551ก). ระบบการเงินไทย. สืบค้นวันที่ 1 ตุลาคม 2552 จาก
[http://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/FIStructure/FI_System/THFISYS/Docu
ments/Thai_FISystem.pdf](http://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/FIStructure/FI_System/THFISYS/Documents/Thai_FISystem.pdf).
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2551ข). ความเสี่ยงด้านเครดิต. สืบค้นวันที่ 10 พฤศจิกายน 2552 จาก
[http://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/PruReg_HB/PruReg_HB/Documents/04_
Cr_Risk.pdf](http://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/PruReg_HB/PruReg_HB/Documents/04_Cr_Risk.pdf)
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2551ค). คุณภาพสินเชื่อ. สืบค้นวันที่ 1 ตุลาคม 2552 จาก
[http://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/PruReg_HB/PruReg_HB/Documents/04_
Cr_Risk.pdf](http://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/PruReg_HB/PruReg_HB/Documents/04_Cr_Risk.pdf)
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2552). เงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จำแนกตามประเภทธุรกิจ. สืบค้น
วันที่ 1 ตุลาคม 2552 จาก
<http://www2.bot.or.th/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=28&language=TH>
- บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด. (2549). 6 Cs ตัวชี้วัดเครดิต. สืบค้นวันที่ 23 ตุลาคม 2552 จาก
http://www.ncb.co.th/Press_20061108.htm.

Book

- Enders, W. (1995). Applied econometric time series: Wiley series in probability and mathematical
statistics. U.S.A.: John Wiley & Sons.

ตารางผนวกที่ 1: ปริมาณเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์: ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์ รายไตรมาส
ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ไตรมาส	ปริมาณเงิน
2541	1	77,331
	2	74,223
	3	72,328
	4	62,558
2542	1	64,764
	2	64,255
	3	56,481
	4	54,507
2543	1	50,531
	2	49,157
	3	47,849
	4	44,051
2544	1	44,297
	2	43,901
	3	44,766
	4	44,412
2545	1	46,284
	2	44,572
	3	43,366
	4	42,212
2546	1	42,998
	2	41,668

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ) : ปริมาณเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์: ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์ ราย
ไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : ล้านบาท

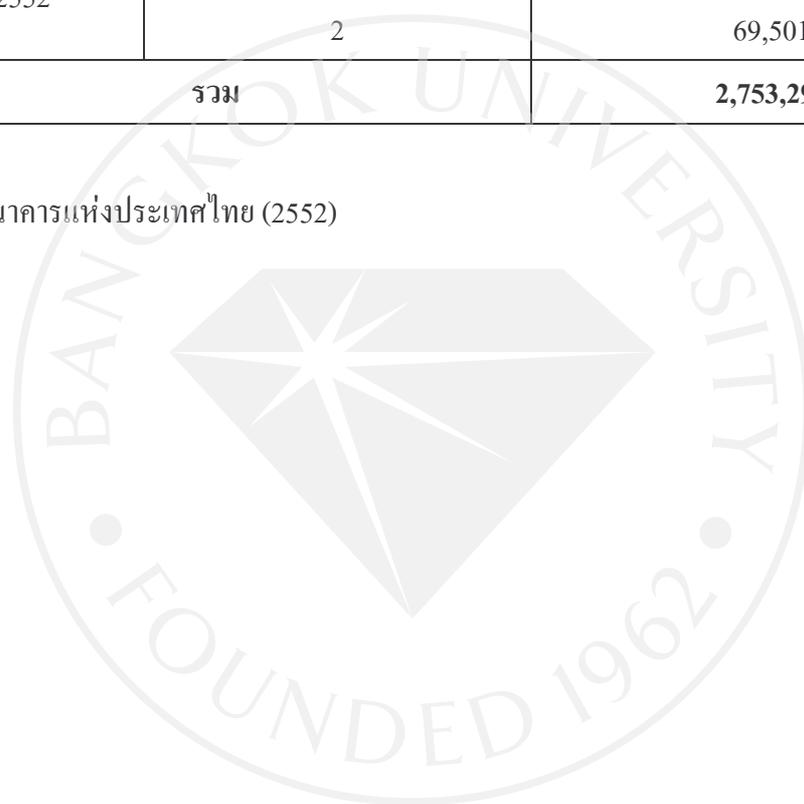
ปี	ไตรมาส	ปริมาณเงิน
2546	3	44,353
	4	43,215
2547	1	39,696
	2	41,732
	3	44,031
	4	51,934
2548	1	48,789
	2	50,417
	3	63,377
	4	45,290
2549	1	44,502
	2	46,589
	3	46,812
	4	68,197
2550	1	64,186
	2	61,634
	3	74,178
	4	88,013
2551	1	95,061
	2	111,051
	3	125,302
	4	123,840

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ) : ปริมาณเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์: ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์ ราย
ไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ไตรมาส	ปริมาณเงิน
2552	1	105,093
	2	69,501
รวม		2,753,297

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2552)

ตารางผนวกที่ 2: ข้อมูลปริมาณเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์: ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์ ราย
ไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ไตรมาส	ปริมาณเงิน	ค่า log
2541	1	77,331	10.8884
	2	74,223	10.8705
	3	72,328	10.8593
	4	62,558	10.7963
2542	1	64,764	10.8113
	2	64,255	10.8079
	3	56,481	10.7519
	4	54,507	10.7364
2543	1	50,531	10.7036
	2	49,157	10.6916
	3	47,849	10.6799
	4	44,051	10.6440
2544	1	44,297	10.6464
	2	43,901	10.6425
	3	44,766	10.6509
	4	44,412	10.6475
2545	1	46,284	10.6654
	2	44,572	10.6491
	3	43,366	10.6371
	4	42,212	10.6254
2546	1	42,998	10.6334
	2	41,668	10.6198

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ) : ข้อมูลปริมาณเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์: ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์ ราย
ไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : ล้านบาท

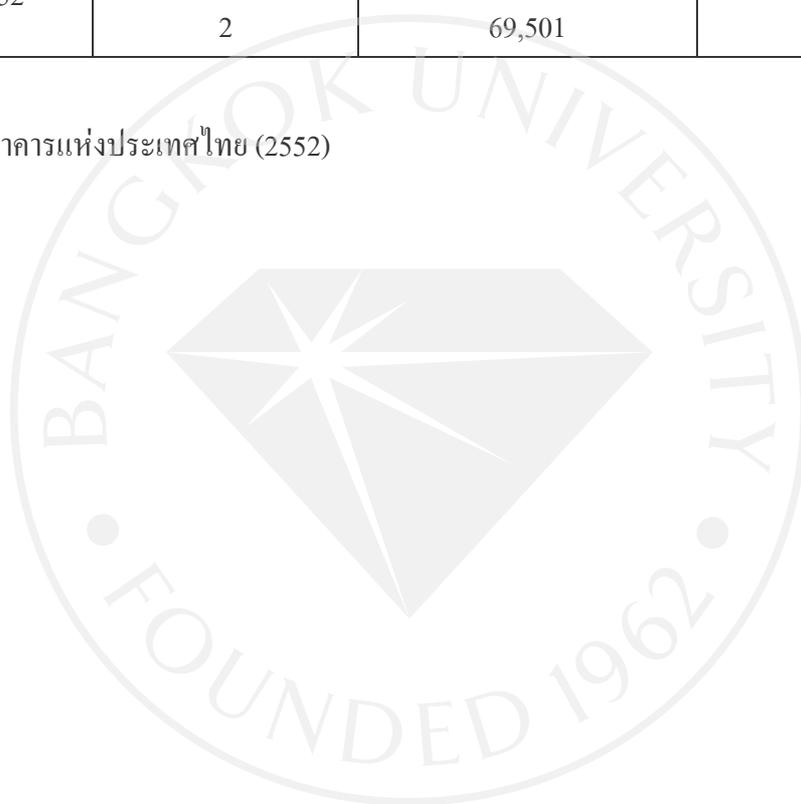
ปี	ไตรมาส	ปริมาณเงิน	ค่า log
2546	3	44,353	10.6469
	4	43,215	10.6356
2547	1	39,696	10.5987
	2	41,732	10.6205
	3	44,031	10.6438
	4	51,934	10.7155
2548	1	48,789	10.6883
	2	50,417	10.7026
	3	63,377	10.8019
	4	45,290	10.6560
2549	1	44,502	10.6484
	2	46,589	10.6683
	3	46,812	10.6704
	4	68,197	10.8338
2550	1	64,186	10.8074
	2	61,634	10.7898
	3	74,178	10.8703
	4	88,013	10.9445
2551	1	95,061	10.9780
	2	111,051	11.0455
	3	125,302	11.0980
	4	123,840	11.0929

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ) : ข้อมูลปริมาณเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์: ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์ ราย
ไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ไตรมาส	ปริมาณเงิน	ค่า log
2552	1	105,093	11.0216
	2	69,501	10.8420

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2552)

ตารางผนวกที่ 3: ปริมาณผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1
ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ไตรมาส	ปริมาณเงิน	ค่า log
2541	1	724,852	11.8602
	2	653,135	11.8150
	3	665,373	11.8231
	4	668,059	11.8248
2542	1	711,482	11.8522
	2	670,342	11.8263
	3	714,226	11.8538
	4	756,564	11.8788
2543	1	748,247	11.8740
	2	712,384	11.8527
	3	735,989	11.8669
	4	776,715	11.8903
2544	1	765,495	11.8839
	2	746,612	11.8731
	3	757,119	11.8792
	4	795,167	11.9005
2545	1	795,219	11.9005
	2	784,418	11.8945
	3	800,822	11.9035
	4	845,952	11.9273
2546	1	854,392	11.9317
	2	838,008	11.9232

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ) : ปริมาณผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่
1 ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ไตรมาส	ปริมาณเงิน	ค่า log
2546	3	857,255	11.9331
	4	903,807	11.9561
2547	1	905,765	11.9570
	2	894,826	11.9517
	3	911,723	11.9599
	4	955,771	11.9804
2548	1	936,316	11.9714
	2	932,698	11.9697
	3	962,887	11.9836
	4	999,784	11.9999
2549	1	997,321	11.9988
	2	986,469	11.9941
	3	1,009,434	12.0041
	4	1,044,293	12.0188
2550	1	1,039,180	12.0167
	2	1,027,472	12.0118
	3	1,059,087	12.0249
	4	1,104,280	12.0431
2551	1	1,103,236	12.0427
	2	1,084,067	12.0351
	3	1,098,883	12.0410
	4	1,058,250	12.0246

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ) : ปริมาณผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ไตรมาส	ปริมาณเงิน	ค่า log
2552	1	1,026,181	12.0112
	2	1,030,441	12.0130

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (2552)

ตารางผนวกที่ 4: ข้อมูลราคาน้ำมันดิบของโลก รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึง
ไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : ดอลลาร์ / บาร์เรล

ปี	ไตรมาส	ราคา	ค่า log
2541	1	12.70	1.1038
	2	11.83	1.0730
	3	11.53	1.0618
	4	10.99	1.0410
2542	1	10.56	1.0237
	2	14.97	1.1752
	3	19.59	1.2920
	4	23.13	1.3642
2543	1	25.85	1.4125
	2	25.88	1.4130
	3	28.32	1.4521
	4	28.12	1.4490
2544	1	23.99	1.3800
	2	25.15	1.4005
	3	23.76	1.3758
	4	18.07	1.2570
2545	1	19.30	1.2856
	2	23.62	1.3733
	3	25.54	1.4072
	4	25.41	1.4050
2546	1	29.71	1.4729
	2	24.37	1.3869

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ) : ข้อมูลราคาน้ำมันดิบของโลก รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541
ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : ดอลลาร์ / บาเรล

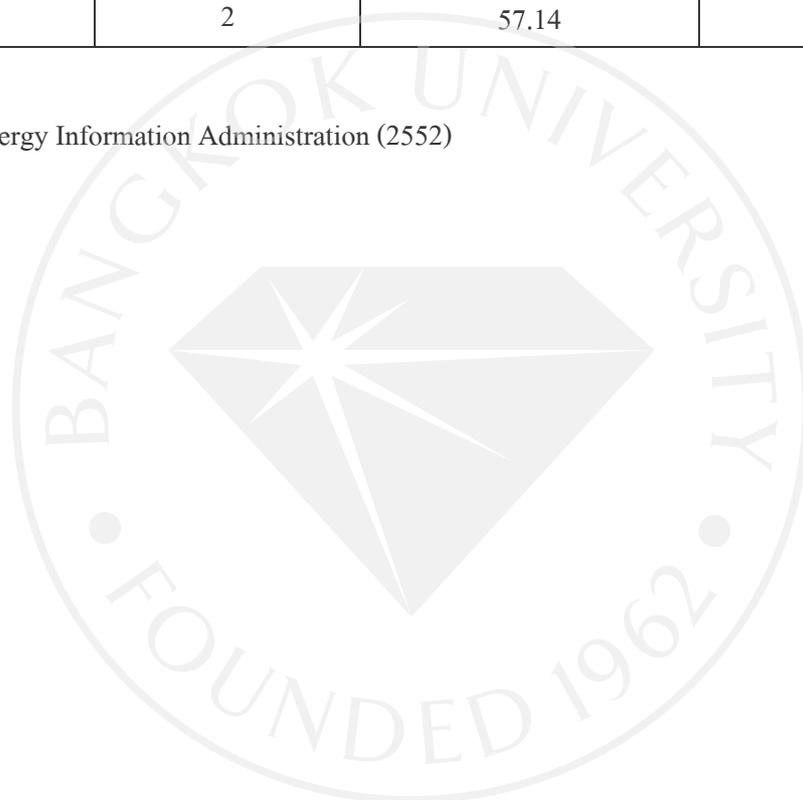
ปี	ไตรมาส	ราคา	ค่า log
2546	3	26.76	1.4275
	4	27.59	1.4408
2547	1	29.55	1.4706
	2	33.08	1.5196
	3	37.29	1.5716
	4	38.64	1.5870
2548	1	42.74	1.6308
	2	46.94	1.6715
	3	56.45	1.7517
	4	52.41	1.7194
2549	1	56.82	1.7545
	2	64.35	1.8085
	3	66.55	1.8231
	4	54.93	1.7398
2550	1	54.37	1.7354
	2	64.82	1.8117
	3	72.08	1.8578
	4	84.88	1.9288
2551	1	93.72	1.9718
	2	117.32	2.0694
	3	115.34	2.0620
	4	54.85	1.7392

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ) : ข้อมูลราคาน้ำมันดิบของโลก รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541
ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : ดอลลาร์ / บาเรล

ปี	ไตรมาส	ราคา	ค่า log
2552	1	42.11	1.6244
	2	57.14	1.7569

ที่มา: Energy Information Administration (2552)

ตารางผนวกที่ 5: ปริมาณยอดขายรถยนต์ รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : คัน

ปี	ไตรมาส	ปริมาณรถยนต์	ค่า log
2541	1	37,963	4.5794
	2	32,373	4.5102
	3	29,748	4.4735
	4	44,159	4.6450
2542	1	36,238	4.5592
	2	49,281	4.6927
	3	56,053	4.7486
	4	76,800	4.8854
2543	1	54,796	4.7387
	2	67,566	4.8297
	3	62,197	4.7938
	4	77,690	4.8904
2544	1	61,756	4.7907
	2	78,307	4.8938
	3	69,145	4.8398
	4	87,928	4.9441
2545	1	83,658	4.9225
	2	97,999	4.9912
	3	106,729	5.0283
	4	121,017	5.0828
2546	1	119,191	5.0762
	2	127,317	5.1049

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ) : ปริมาณยอดขายรถยนต์ รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึง
ไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : คัน

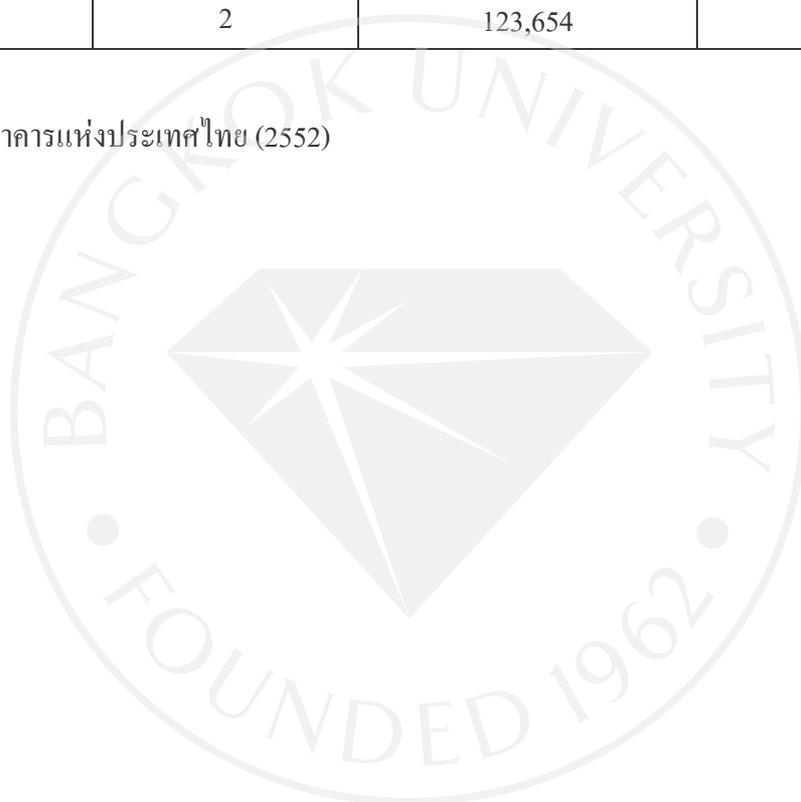
ปี	ไตรมาส	ปริมาณรถยนต์	ค่า log
2546	3	132,978	5.1238
	4	153,969	5.1874
2547	1	147,585	5.1690
	2	151,066	5.1792
	3	140,083	5.1464
	4	187,144	5.2722
2548	1	166,505	5.2214
	2	179,411	5.2538
	3	158,827	5.2009
	4	198,695	5.2982
2549	1	169,851	5.2301
	2	164,768	5.2169
	3	153,676	5.1866
	4	193,713	5.2872
2550	1	138,270	5.1407
	2	154,244	5.1882
	3	158,811	5.2009
	4	179,926	5.2551
2551	1	160,786	5.2062
	2	159,498	5.2028
	3	139,783	5.1455
	4	154,017	5.1876

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ) : ปริมาณยอดขายรถยนต์ รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึง
ไตรมาสที่ 2 ของปี 2552

หน่วย : คัน

ปี	ไตรมาส	ปริมาณรถยนต์	ค่า log
2552	1	107,775	5.0325
	2	123,654	5.0922

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2552)

ตารางผนวกที่ 6: ตารางแสดงผลการทดสอบ **Multiple Linear Regression**

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-22.83008	6.265529	-3.643760	0.0007
GDP	3.206383	0.562234	5.702937	0.0000
OIL	0.096668	0.119091	0.811716	0.4215
SALES	-0.965928	0.109798	-8.797281	0.0000
R-squared	0.697467	Mean dependent var	10.75390	
Adjusted R-squared	0.675857	S.D. dependent var	0.136304	
S.E. of regression	0.077602	Akaike info criterion	-2.191495	
Sum squared resid	0.252930	Schwarz criterion	-2.032483	
Log likelihood	54.40439	F-statistic	32.27589	
Durbin-Watson stat	1.509870	Prob(F-statistic)	0.000000	

ที่มา: การคำนวณโดยโปรแกรมสำเร็จรูป

ตารางผนวกที่ 7: ตารางแสดงผลการทดสอบปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่
(Heteroskedasticity)

White Heteroskedasticity Test:			
F-statistic	1.012087	Prob. F(5,40)	0.423320
Obs*R-squared	5.165952	Prob. Chi-Square(5)	0.395965

Test Equation:
 Dependent Variable: RESID^2
 Method: Least Squares
 Date: 11/05/09 Time: 19:45
 Sample: 1998Q1 2009Q2
 Included observations: 46
 Collinear test regressors dropped from specification

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ) : ตารางแสดงผลการทดสอบปัญหาค่าความแปรปรวนไม่คงที่
(Heteroskedasticity)

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-0.552896	1.118411	-0.494358	0.6238
GDP	0.055317	0.064461	0.858151	0.3959
OIL	0.045120	0.073281	0.615716	0.5416
OIL^2	-0.011427	0.022460	-0.508768	0.6137
SALES	-0.033595	0.302154	-0.111186	0.9120
SALES^2	0.000993	0.030426	0.032652	0.9741
R-squared	0.112303	Mean dependent var		0.005498
Adjusted R-squared	0.001341	S.D. dependent var		0.007999
S.E. of regression	0.007993	Akaike info criterion		-6.699278
Sum squared resid	0.002556	Schwarz criterion		-6.460759
Log likelihood	160.0834	F-statistic		1.012087
Durbin-Watson stat	2.328286	Prob(F-statistic)		0.423320

ที่มา: การคำนวณ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป

ตารางผนวกที่ 8: ตารางแสดงผลการทดสอบค่าความคลาดเคลื่อน (Error)

Null Hypothesis: ERROR has a unit root		
Exogenous: None		
Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=9)		
	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-5.116554	0.0000
Test critical values:	1% level	-2.617364
	5% level	-1.948313
	10% level	-1.612229

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
Dependent Variable: D(ERROR)
Method: Least Squares
Date: 11/05/09 Time: 19:46
Sample (adjusted): 1998Q2 2009Q2
Included observations: 45 after adjustments

ตารางผนวกที่ 8 (ต่อ) : ตารางแสดงผลการทดสอบค่าความคลาดเคลื่อน (Error)

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
ERROR(-1)	-0.764951	0.149505	-5.116554	0.0000
R-squared	0.372637	Mean dependent var		-0.002314
Adjusted R-squared	0.372637	S.D. dependent var		0.093134
S.E. of regression	0.073768	Akaike info criterion		-2.353823
Sum squared resid	0.239433	Schwarz criterion		-2.313674
Log likelihood	53.96101	Durbin-Watson stat		2.061245

ที่มา: การคำนวณ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป

